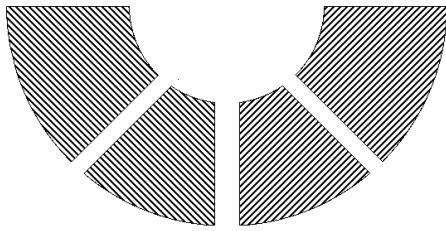

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

2 oktober 2002

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Dames en Heren, Collega's,

Op verzoek van de quaestoren, waarvan quaestor Otte de woordvoerder was, maar ik vermoed dat jonge quaestor De Loor ermee zal akkoord zijn, wordt er gevraagd om voor morgen broodjes te voorzien in bescheiden vorm, steeds opnieuw maar ten toonder, een eenvoudige doch voedzame maaltijd. Daar kan misschien voor gezorgd worden, want morgen beginnen we om 17 00 uur en zouden we moeten kunnen voortdoen tot 19 00 uur, 19 30 uur of zelfs 20 00 uur.

Is er bezwaar tegen de broodjes om reden van besparing of zo ? Geen ?

Dus op verzoek van de quaestoren, en in het bijzonder van mijnheer Otte, morgen broodjes.

ORDEMOTIE

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben een klein beetje met mezelf verveeld omdat ik een ordemotie moet neerleggen. Dat heeft niets te maken met de discussies hier in de raad, maar ik kan niet anders dan het namens de sp.a-fractie neerleggen. Ik zou het graag gedaan hebben namens de meerderheid en ik vraag toch uitdrukkelijk om u daarbij aan te sluiten.

Het is in feite zeer eenvoudig. Ik vraag dat de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie zou aanvaarden waarbij wij aan de heer Allaert, directeur-generaal uitbater van de belangrijke cultuurtempel Capitole aan het Zuid, met aandrang melden, als subsidiërende overheid - los van het feit dat we subsidies geven (de stad Gent doet dat ook met veel meer dan wij. Zij geven 25 000 000 BEF en wij 3 000 000 BEF) om volgende motie te aanvaarden : dat de deputatie en de provincieraad van Oost-Vlaanderen hem met kracht vraagt het jubileumfeest van de politieke partij die het Vlaams Blok is, niet te laten doorgaan nu zondag, hier, in de Capitole in Gent...

De heer Marginet

Dat is democratie zeker, Mijnheer Lootens ?

De heer Lootens

Dat is inderdaad democratie als u het de meerderheid vraagt.

De heer voorzitter

Mijnheer Lootens,

Zoals ik al dikwijls gedaan heb voor de minderheid en voor de oppositie interpreteer ik het reglement ruim. Het begrip "ordemotie" is nu eenmaal een democratisch begrip. Men kan iets aan de orde stellen in het begin van de zitting. Ik ga ervan uit dat de tekst die op behoorlijke wijze neergelegd is op het bureau van de raad minstens aan de fractieleiders van meerderheid en oppositie is uitgedeeld. Anders moet het nu gebeuren.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,
Sommige mensen waren er nog niet. Mijnheer Beke komt nu pas binnen. Hij heeft het nog niet gekregen. Ik noem het een kleine fout. In de fracties is het niet kunnen besproken worden. Dat is een tekortkoming. Maar het was hoog tijd, de tijd drong. We hebben dit maar vandaag in de fractie beslist. Ik zal de tekst even oplezen, want het is zeer kort. Dus veel denkwerk vergt het niet.

De heer voorzitter

Ja, maar de tekst moet minstens bij de fractieleiders zijn.

De heer Lootens

“De provincieraad van Oost-Vlaanderen, in zitting van woensdag 2 oktober 2002, verzet zich met klem tegen het ter beschikking stellen van de cultuurzaal Capitole te Gent voor de viering van 25 jaar Vlaams Blok te Vlaanderen.

De provincieraad van Oost-Vlaanderen roept de uitbater van de cultuurzaal Capitole te Gent bij hoogdringendheid op om de zaal niet te laten gebruiken voor een dergelijke manifestatie.”

Dat is de motie waarover ik de raad wil interpellieren.
Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het staat natuurlijk de collega vrij om namens zijn fractie een motie in te dienen, maar het staat mij niet vrij om namens mijn fractie daarop ja of neen te zeggen zonder de fractie te raadplegen.

Ik zou dus voorstellen dat de stemming over die motie wordt verschoven naar het einde van deze zitting en dat wij tussendoor op basis van een schorsing de kans krijgen om in de fractie daarover een beraadslaging te houden.
Dank u.

De heer Lootens

Mag ik dan een schorsing van 10 minuten vragen, Mijnheer de Voorzitter ?

De heer voorzitter

Neen. Ik stel voor dat we de werkzaamheden aanvatten, want we hebben nog veel te doen, en dat we eens nakijken hoe het kan.
Ofwel gaan we het nog in de loop van de zitting behandelen, maar dan zoals fractieleider Liebaut vraagt. Mijnheer Beke, u zult misschien hetzelfde vragen ?
Ofwel verplaats ik het debat naar morgen, bij de aanvang van de zitting om 17 00 uur.

De ordemotie heeft nochtans een democratische voorrang. Er wordt niet veel gebruik van gemaakt in deze raad, maar het is in de teksten eigenlijk aanvaardbaar en ik heb ook op behoorlijke wijze van fractieleider Lootens de ordemotie enkele minuten geleden binnen gekregen.
Ofwel schorsen we en bespreken we het vandaag, ofwel is er een natuurlijke schorsing als het ware doordat we het morgen om 17 00 uur zullen bespreken.
Ik zie dat de manifestatie waarop de sp.a-fractie doelt zondag doorgaat. De tijd gaat wel snel, maar morgen is het nog niet te laat om actueel te discussiëren over deze zaak. En dan krijgt u ook de gelegenheid om het nog even toe te lichten. Want, wat is de bevoegdheid van de raad ?

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou aan alle mensen die straks onder elkaar over die ordemotie gaan nadenken, praten en stemmen, Voltaire willen voorschotelen, die ooit zei : "Mijnheer, ik verfoei hetgeen u zegt, maar ik zal tot de dood vechten voor uw recht om het te kunnen zeggen."

Ik denk dat dat de enige houding is die een fatsoenlijk democraat kan aannemen, ook tegenover groepen met wie hij het gloeiend oneens is. Ik zou zelfs zeggen : juist in het bijzonder tegenover groepen met wie hij het gloeiend oneens is, want tegenover groepen met wie wij het eens zijn, stelt dat probleem zich natuurlijk niet.

Ik heb hier in discussies over subsidies van verenigingen al dikwijls horen zeggen : "Wij bemoeien ons niet met de inhoud, wij bemoeien ons niet met de politieke kleur, enz... dat is interne keuken."
Ik verzoek u nu van dat democratische principe ook tegenover ons, ook tegenover uw politieke vijanden, als u het zo wil stellen, gebruik te maken.
Als u ons wilt bestrijden, bestrijd ons dan met argumenten, maar niet met zielige Zimbabwe-achtige pogingen om ons te beletten te spreken en om de oppositie monddood te maken. U hebt middelen genoeg om tegen ons te argumenteren. U hebt daarvoor meer middelen dan wij.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik verzoek de voorzitter van de sp.a-groep om ervoor te zorgen – en we zullen hem logistiek daarin bijstaan – dat de motie zo breed mogelijk verspreid wordt in geschrifte, zeker aan de fractieleiders. Ik zie ook dat mevrouw Storms het nog niet heeft gekregen.

Wij zullen dus ofwel vandaag, na een schorsing, ofwel morgen de ordemotie bespreken. Ik zal aan de heer Lootens, of aan wie het behoort, de gelegenheid geven om dat nog even toe te lichten en daarna aan alle groepen, zoals nu in een eerste lezing, om daarop te reageren.

We zullen over Voltaire nadenken ondertussen, want het citaat is, denk ik, bij mijn herinnering, juist geciteerd. Ik ben voorzichtig geworden sedert ik het citaat over het water naar de geest juist, maar naar de letter niet juist geciteerd had.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,
Ik wou enkel nog even bevestigen dat wij dit eerst binnen de fractie willen bespreken.
Dank u.

PUNT 1

UITGESTELD PUNT PROVINCIERAAD 1 OKTOBER 2002

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : AANKOOP NATIONALE BANK AALST VOOR HET VESTIGEN VAN EEN STREEKHUIS VAN DE ECONOMIE : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET UITBRENGEN VAN EEN OFFICIEEL BOD VAN 781 123 EUR VOOR EEN DEEL VAN HET PAND

De heer Blommaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Binnen het streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen wordt reeds enkele jaren gewerkt rond het concept van een Huis van de Streek. Dit naar analogie met het Esenkasteel in de Westhoek.

Vanuit het streekplatform werd de vraag gesteld aan alle 21 gemeentebesturen uit de regio of er op hun grondgebied een locatie beschikbaar was die in aanmerking kon komen voor een Huis van de Streek.

DEBATTEN

Na analyse van de binnengekomen reacties bleek het gebouw van de Nationale Bank op het Keizersplein te Aalst de enige concrete piste die verder kon gevolgd worden en waar een streekplatform kon gevestigd worden.

Naast het streekplatform waren ook het Subregionaal Tewerkstellingscomité regio Zuid-Oost-Vlaanderen en het Eduforum Zuid-Oost-Vlaanderen vragende partij om in een streekhuis gevestigd te zijn.

Naast het eigenlijke streekhuis zal ook gewerkt worden aan een virtueel Huis van de Streek : een referentiewebsite waar alle informatie voor de regio Zuid-Oost-Vlaanderen wordt gecentraliseerd en met voldoende links naar de verschillende partners.

Wij zien het Huis van de Streek als :

- een bundeling van subregionale initiatieven in één huis met een gemeenschappelijk secretariaat ;
- elke partner houdt zijn finaliteit in het oog ;
- er is een gemeenschappelijk intranet, een centrale bibliotheek, een streekdatabank en zo is het geheel groter dan de som der delen ;
- overleg en samenwerkingsverbanden worden gestimuleerd ;
- er ontstaat een geïntegreerde visie voor de toekomst.

Ik geef u hier nog een klein overzicht van organisaties die reeds te kennen gegeven hebben dat ze geïnteresseerd zijn in de Nationale Bank als zetel :

- het SPZOV ;
- het Subregionaal Tewerkstellingscomité ;
- Eduform, zoals ik reeds gezegd heb ;
- Het Regionaal Welzijnsoverleg arrondissement Aalst ;
- Het ROM-project Dender.

Verder zijn de mogelijke geïnteresseerden naar de toekomst toe :

- De toeristische streekmanager ;
- Vakbonden en werkgeversorganisaties ;
- GOM ;
- EROV ;
- LOGO ;
- Kamer van Koophandel.

Bijkomend voordeel van het streekhuis is dat er voldoende vergaderruimte voorzien is en op enkele punten na is er zelfs één vrij grote vergaderruimte.

Het ROM-project Dender heeft reeds te kennen gegeven geïnteresseerd te zijn om daar vergaderingen te kunnen houden.

De voordelen van deze locatie zijn :

- Aalst is de grootste stad uit de regio ;
- het is voor iedereen vlot bereikbaar ;
- het gebouw is centraal gelegen in de stad en er is voldoende parkeergelegenheid in de buurt ;
- het gebouw heeft standing en is voldoende groot zodat binnen enkele jaren niet op zoek zal moeten gegaan worden naar een nieuwe locatie ;
- er is voldoende ruimte voor archieven en een gemeenschappelijke bibliotheek.

De Nationale Bank wil nu het bankcomplex en het woonhuis samen verkopen. Vandaag kiezen wij ervoor om samen met een privé-partner dit pand aan te kopen.

Het initiatief van de provincie om een streekhuis in te richten, past in het kerntakendebat waar de provincie coördinator wordt van het subregionale economische beleid.

Afsluitend had ik nog de volgende vragen voor de gedeputeerde :

- welke werken en hoeveel begroot u de werken, zijn er nog nodig ?
- wat zijn de kosten om het gebouw in twee te splitsen ?
- hoe ziet u het beheer van die gemeenschappelijke delen zitten ?

Dank u.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eigenlijk stelt de deputatie ons voor om een kat in een zak te kopen. Wij hebben daarover gesproken in de commissie en ik moet eerlijk zeggen dat ik nog altijd geen duidelijk zicht gekregen heb op het concept van het streekhuis.

Onze collega heeft hier zopas zijn voorstel gelanceerd. Is dat ook het voorstel van de bestendige deputatie ?

In de commissie ging het over een trein. Een trein van de economie waaraan er een trein van toerisme, van welzijn, enz... zou aan gehecht worden.

Wij hebben absoluut geen zicht op het aantal personeelsleden dat daar moet gehuisvest worden. Wij hebben geen zicht op de diensten die daar zullen gehuisvest worden. Zal dat huis een loketfunctie hebben ? Zal dat huis bureelruimtes nodig hebben ? Of is het de bedoeling, als ik het voorstel van mijnheer Blommaert hoor, om daar vooral vergaderingen te houden ? Dat vereist dan uiteraard een andere in- en opdeling van de ruimte dan wanneer men daar enkel burelen wil vestigen.

Bovendien, en mijnheer Blommaert heeft het al aangehaald, hebben wij ook in de commissie geen zicht gekregen op de kost van de verbouwwerken. Ik heb ook de indruk, en sommigen zullen mij dat waarschijnlijk kwalijk nemen, dat hier een beetje aan een wafelijzerpolitiek wordt gedaan, want er is uitdrukkelijk gezegd : "In Aalst hebben wij eigenlijk nog niets van de provincie." Ik hoop dat dit niet de reden zal zijn om dat huis aan te kopen.

Wij gaan hier een kat in een zak kopen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, wij zullen dit punt niet goedkeuren, maar misschien is het nuttig om eens met de eerste commissie ter plaatse te gaan kijken om te zien wat daar allemaal beschikbaar is. Dan kunnen er misschien nog een aantal mensen overtuigd worden. Ik denk dat het alleen maar in het voordeel kan zijn van de eerste commissie. Ik stel vast dat er ook leden van uw eigen fractie vragen hebben over de werken die nog moeten uitgevoerd worden alsook over de kostprijs. Dus in ons aller belang zou het waarschijnlijk wel nuttig zijn om eens ter plaatse te gaan kijken.

Ik hoop dat die vraag wordt overwogen door de bestendige deputatie.

Dank u.

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan collega Storms in elk geval geruststellen. Ik ken het gebouw als dusdanig vrij goed en onze fractie zal zich dan ook akkoord verklaren met het voorstel van de deputatie om het gedeelte van de Nationale Bank, zoals het vandaag voorligt, aan te kopen.

Waar wij in de begroting van vorig jaar nog vaststelden dat het totale complex zou gekocht worden, gaat men op dit ogenblik over tot aankoop van het meest functionele. Ik denk dat dit alleen maar blijk geeft van een goed doorzicht. De ruimten die aangekocht worden zijn op dit ogenblik zelfs onmiddellijk beschikbaar en kunnen gebruikt worden voor een belangrijk aantal zaken die men waarschijnlijk in het achterhoofd heeft.

Het is dan enkel datgene wat men vandaag in feite afstoot, namelijk de woning, die zou moeten omgevormd worden en die ons waarschijnlijk ook voor een groot aantal meerkosten gaat stellen indien wij deze woning zouden aankopen.

Het is duidelijk dat als de provincie vandaag zijn bekendheid en zijn werking naar buiten wil brengen, het in feite als inktvis niet alleen een kop mag zijn maar ook zijn tentakels moet gaan vormen. Dan denk ik dat een stad zoals Aalst daar zeker en vast voor in aanmerking komt.

Het moet ook duidelijk zijn dat wij vaststellen dat er vandaag - en misschien ook naar de onmiddellijke toekomst - in Aalst niet onmiddellijk een alternatief zal zijn om dit streekhuis in onder te brengen.

DEBATTEN

Zoals collega Blommaert ook heeft gesteld, is dit pand gelegen in het centrum van de stad, in een geklasseerd stadsgezicht. Ik denk dat dit de meest optimale keuze is die men op een bepaald ogenblik kan maken. Het feit dat wij op een bepaald moment ook afspraken met de privé-partner zullen moeten maken, kunnen mijns inziens vandaag niet van dien aard zijn om op een bepaald ogenblik dit voorstel af te wijzen.

Maar het moet ook duidelijk zijn dat het Streekhuis van de Economie niet alleen economie kan herbergen en dat er een dimensie moet aan gegeven worden die zoveel mogelijk naar de stad Aalst de werking van de provincie in zijn totaliteit vertaalt.

Ik zou er willen voor pleiten en ik zou ook niet alleen stellen dat het die diensten vanuit de provincie zou zijn, maar dat even goed kan gekeken worden naar andere instanties, die daar dan hun zetel zouden kunnen hebben en die, in een bepaalde coördinatie tussen de provinciale diensten en hun eigen diensten, hun optimale werking zouden kunnen geven voor de regio als dusdanig. En het kan misschien een voorbeeld worden voor de toekomst naar de diverse andere regio's om hetzelfde te doen.

Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De mensen van Aalst kennen blijkbaar het gebouw, maar vergissen zich een beetje over het onmiddellijk instapklaar zijn. Dat slaat immers niet op het gedeelte dat de provincie niet zal aankopen, maar dat onze privé-buur en -partner zal aankopen.

Sta mij toe uit een nota deputatie aan de hand van onze hoofd-ingenieur even te citeren : "De dienst wenst eventueel op te merken dat het gedeelte zoals werd aangeduid in het schattingsverslag, zijnde het deel dat de provincie eventueel niet zou aankopen, zeer interessant is voor het inrichten van bureelruimtes. De rest van het gebouw dient eerst enkele grondige aanpassingen te ondergaan zoals bijvoorbeeld het verwijderen van de bestaande loketten."

Een beetje verder staat dan : "Er is tevens ook nogal wat verloren ruimte als het op het inrichten van burelen aankomt."

Nog een beetje verder in de tekst staat dan ook dat de dienst niet op de hoogte is van het aantal personen dat in het gebouw dient gehuisvest te worden. En dan op het einde gaat de nota verder met te stellen dat de garage en archief ruimtes eventueel kunnen worden ingericht als een soort uitleen- of afhaaldienst, maar dat alles natuurlijk afhankelijk is van de noden en werkzaamheden van de diensten die eventueel hun intrek zullen nemen in het gebouw.

Dus het gebouw dat wij wensen aan te kopen op dit ogenblik is absoluut niet instapklaar. Er zijn werken nodig. Daar is geen discussie over.

Op de eerste commissie werd vorige week onder andere door onze fractie gevraagd op hoeveel deze werken ongeveer begroot worden. Daarop moest de deputatie en ook de administratie het antwoord schuldig blijven, want er was geen kostprijsberekening gebeurd.

Ik dacht dat we met deze provincieraad toch langzaam aan tot het inzicht zouden moeten komen - en wij zijn door scha en schande wijs geworden, hoop ik - dat wij al voldoende onroerend goed hebben gekocht waarbij eens dat wij het gekocht hebben, blijkt dat er ingrijpende werken, dure werken, stabilisatiewerken nodig zijn, er een aantal verrassingen eventueel rond asbest opduiken, enz...

Het zou dan ook verstandig zijn - en dat is mijn voorstel - om dit punt uit te stellen tot één van de volgende provincieraden en dat er aan de diensten opdracht wordt gegeven om minstens een inschatting te geven van hoeveel deze kosten zullen bedragen om de gebouwen gebruiksklaar te maken.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou willen beginnen met een paar algemene zaken te stellen.

Past de aankoop van dat gedeelte van de Nationale Bank in Aalst in het kader van de toekomstige visie op het functioneren van de provincies ?

Ja. De gebiedsgerichte werking zal in de toekomst één van onze belangrijkste opdrachten zijn en het is normaal dat als we die gebiedsgerichte werking doelmatig willen inrichten we ook zullen moeten aanwezig zijn.

Wat betreft de wafelijzerpolitiek, Mevrouw.

Is het erg dat men op een plaats waar niets aanwezig is men zijn aanwezigheid wil vestigen als men vaststelt dat de lokale actoren daar vragende partij zijn en dat met andere woorden het Streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen vanuit die plaats operationeel is ? Is dat wafelijzerpolitiek ? Ik zou zeggen : neen.

Beantwoorden we aan de lokale behoeften ?

Zeker. Dat bewijst – het is hier al gezegd – het aantal lokale organisaties dat al belangstelling toont.

Wat betreft de technische opmerkingen die er gemaakt zijn, Mijnheer de Voorzitter, zijn er een aantal ingrepen nodig. Maar ik wil er toch op wijzen, Mijnheer Gillis, dat het gedeelte dat wij van plan zijn om aan te kopen juist het moderne gedeelte is, namelijk de nieuwbouw, dus het stuk met de beschikbare vrije ruimten voor kantoren en vergaderzalen.

Wat zijn de werken die nodig zijn grosso modo ?

Bouwkundige ingrepen, afbraakwerken, een aantal werken van brandbeveiliging, een aantal werken om de toegang voor anders-invaliden te verzekeren, een balie en het inrichten van kantoorruimte op het gelijkvloers, samen inclusief btw geraamd op 73 000 EUR.

Verder zijn er nog een aantal technische ingrepen nodig voor in totaal 50 000 EUR, met name voor beperkte aanpassingen aan brand- en inbraakcentrale, het deels buiten dienst stellen van verluchting en koeling wegens opgesteld in deel van het gebouw dat de provincie niet zou kopen, voorziene telefooncentrale, voorziene databekabeling, voorziene tv-distributie, een splitsing en aanpassing in de nutsvoorzieningen en de keuken is beperkt herbruikbaar wegens niet aangepast aan het arbeidsreglement.

In functie daarvan komen we dus aan 73 000 EUR en 50 000 EUR, dus 123 000 EUR, btw inbegrepen. Dat zijn de werken die men daar moet uitvoeren.

Men raamt dat het totale netto kantooroppervlakte van het deel dat de provincie zou aankopen 380 m² zou zijn en in totaal plaats zou bieden aan een 31-tal personen. Daarenboven beschikt het gebouw over een netto vergaderoppervlakte van ongeveer 60 m² waar een 30-tal personen kunnen vergaderen. Er zijn verder ruime mogelijkheden tot archief.

Tot zover een aantal gemeenheden.

Wat nu betreft de theorie van de streekhuizen.

Het is dus zo dat de idee van de streekhuizen gegroeid is in de sector van de economie toen minister Van Mechelen nog die sector beheerde in het kader van wat hij noemde “zijn streekeigen management”. Verder daarbij aangesloten in het kader van het kerntakendebat hebben we vastgesteld dat de streekontwikkeling als dusdanig en de gebiedsgerichte werking duidelijk bepalend zullen zijn in het beleid dat in de toekomst zal worden gevoerd. Dat zijn de kernideeën waarrond die zaken gegroeid zijn. Economie was de eerste aanzet, maar het is uiteraard, en het is hier al gesteld door collega's die geïnterpelleerd hebben, Mijnheer de Voorzitter, ook de bedoeling dat andere sectoren daarbij zouden betrokken zijn.

Wordt dat een huis waar iedereen zal thuishoren ?

Neen. Een aantal diensten, duidelijk dat streekplatform met name, zullen daar gehuisvest worden, ook waarschijnlijk het Eduforum. Dat zal besproken worden met de bevoegde diensten. Ook de provincie zal daar waarschijnlijk aanwezig zijn. En ook voor toerisme is dat een uiterst interessante gelegenheid om daar een antenne te vestigen.

Wat de ruimte betreft kunnen er daar 31 personen zetelen. Er is een vergaderzaal voor 30 personen. Ik denk dat de verhouding prijs en wat ervoor geboden wordt zeer ruim is en dat de werken die nodig zullen zijn, met name het verwijderen van de balie, enz... tot een zeer redelijk niveau kunnen beperkt worden.

Wat betreft andere zaken in verband met stabiliteit, enz..., Mijnheer Gillis, gaat het hier over een relatief jong en stevig gezet gebouw waar, Mevrouw Storms, eens dat het gebouw eigendom zou zijn – we wachten op de stemming en op het aanbod en op de aankoop – we inderdaad eens met de eerste commissie moeten afstappen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Blommaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft de prijs wou ik nog even het volgende meedelen.
Wij gaan nu dus een bod doen bij de Nationale Bank. Maar ik vermoed dat als er geen bod wordt gedaan binnenkort de vrije markt gaat spelen en het in handen van vastgoedmakelaars zal vallen. Ik ben ervan overtuigd dat het gebouw op die plaats in Aalst zeker 20 % tot 25 % meer waard is dan het bod dat wij nu gaan doen.
Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zijn tevreden dat wij nu wel cijfers krijgen over de aanpassingswerken, in globo ongeveer 123 000 EUR of ongeveer 5 000 000 BEF. We hebben geen redenen om daaraan te twifelen.

Er is wel nog één kleine bezorgdheid.
Als we daar werken beginnen uit te voeren, is er al onderzocht of we niet op asbest zullen stuiten ? Want dan zitten we natuurlijk in een heel ander plaatje. Het zijn gebouwen die opgetrokken zijn in een periode dat dat schering en inslag was. Ik mag hopen dat daar naar gekeken is.
Kan de deputatie ons wat dat betreft geruststellen ?
Alweer, we zijn in het verleden al een aantal keren zulke zaken tegengekomen. Het is beter dat we dat voorkomen zodat we het ons achteraf niet moeten beklagen.
Dank u.

Stemming

PUNT 2

UITGESTELD PUNT PROVINCIERAAD 1 OKTOBER 2002

MOTIE INGEDIEND BETREFFENDE DE GRENSOVERSCHRIJDENDE BUSVERBINDINGEN TUSSEN OOST-VLAANDEREN EN ZEELAND

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal kort de voorliggende motie situeren.

Er zijn drie busverbindingen die Oost-Vlaanderen met Zeeland verbinden. Dat is lijn 10 die van Terneuzen naar Wondelgem gaat, lijn 12 van Draaibrug naar Maldegem en lijn 19 van Hulst over De Klinge naar Antwerpen en Breda.

Begin de jaren '90 hebben de Vlaamse en de Nederlandse vervoermaatschappijen afspraken gemaakt om die lijnen gemeenschappelijk uit te baten. De Nederlandse busmaatschappij Connexxion rijdt effectief op die lijnen. In de afspraken staat ook dat zowel de Nederlandse vervoersbewijzen als de Vlaamse vervoersbewijzen geldig waren op die bussen. De Lijn deed een financiële dotatie van 50 % van de inkomsten van de in Vlaanderen verkochte tickets van die lijnen aan Connexxion om de lijnen te laten rijden.

Probleem is nu dat we een sterk verschil zien in Nederland en Vlaanderen wat betreft ondersteuning aan het openbaar vervoer.

In Vlaanderen zien we een steeds grotere subsidiëring waardoor de prijzen onder controle worden gehouden en steeds grotere groepen gratis of tegen gereduceerd tarief mogen rijden.

In Nederland daarentegen moeten de busmaatschappijen, ook al zijn ze nog volledig eigendom van de Nederlandse overheid, renderend draaien, wat wil zeggen hogere prijzen.

Doordat de prijzen in Vlaanderen zijn gedaald en steeds meer mensen gratis rijden, is uiteraard de dotatie van De Lijn aan Connexxion op basis van de in Vlaanderen verkochte tickets ook verlaagd.

Wat is nu het probleem ?

Connexxion vraagt aan De Lijn een grote dotatie om de grensverbindende bussen aan dezelfde prijzen en met dezelfde dienstregeling te laten rijden. De Lijn is niet bereid om de dotatie te verhogen. De reactie van Connexxion is : goed, dan zijn er geen Vlaamse vervoerbewijzen meer geldig op onze bussen. Met andere woorden, sinds 1 september is er geen ticket van De Lijn meer geldig op die drie buslijnen die Zeeland en Oost-Vlaanderen verbinden.

Sterker nog : op lijn 19 is zelfs de halte in De Klinge, wat voor deze Oost-Vlaamse reizigers een snelle en essentiële verbinding met Antwerpen vormde, opgegeven. Dus : prijzen die verdubbeld zijn en een halte die verdwenen is.

Dit gaat compleet in tegen de logica en de filosofie die binnen Euregio Scheldemond van toepassing is, waar net Oost-Vlaanderen, Zeeland en West-Vlaanderen streven naar een geïntegreerd grensbeleid.

Er is een breuk tussen de Nederlandse en de Vlaamse vervoermaatschappij. Het lijkt ons dan ook noodzakelijk dat een neutrale partij – in dit geval de provincie Oost-Vlaanderen – de nodige initiatieven neemt om alle betrokken partijen rond de tafel te brengen, want het kan uiteraard niet dat in een tijd dat grenzen vervagen we de busreizigers in de kou laten staan omdat ze toevallig de grens willen oversteken met de bus.

Vandaar deze motie :

“De provincieraad van Oost-Vlaanderen :

- betreurt de stopzetting van de samenwerking tussen de Nederlandse vervoerder Connexxion en De Lijn voor de exploitatie van de grensoverschrijdende buslijnen 10, 12 en 19 ;
- is van mening dat deze ontwikkeling ingaat tegen de doelstellingen van Euregio Scheldemond, waarbij juist een geïntegreerd grensbeleid tussen Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Zeeland voorop staat ;
- roept de Vlaamse vervoermaatschappij De Lijn op om extra organisatorische en financiële middelen in te zetten met als doel de Oost-Vlaamse reizigers van de lijnen 10, 12 en 19 de dienstverlening en de tarieven, zoals gangbaar vóór 1 september 2002 opnieuw ingang te doen vinden ;
- vraagt aan haar vertegenwoordigers bij De Lijn om deze oproep te versterken ;
- vraagt aan haar vertegenwoordigers binnen de structuren van Euregio Scheldemond om bij hoogdringendheid het punt van de grensoverschrijdende busverbindingen te agenderen en alle mogelijkheden uit te putten om vanuit Euregio Scheldemond en Interreg III de grensoverschrijdende busverbindingen met een optimale dienstverlening en een tariefstructuur per regio, te versterken ;
- vraagt aan de bestendige deputatie om dringend overleg te plegen met de provincie Zeeland om een oplossing te zoeken voor de huidige problemen met de grensoverschrijdende buslijnen.”

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
We zullen de motie van Agalev ondersteunen.
Waarom ?

Omdat zij inderdaad een goed doel dient, omdat het hier gaat om een streekbelang. Aangezien onze roeping in functie van de streekontwikkeling hebben we er alle belang bij van hier al een eerste daad te stellen. Als we nu al een streekhuis kopen, is het misschien ook normaal dat we reeds een streekgebonden materie ter harte nemen en daar bijzonder veel werk van maken.

Maar al die steun, Mijnheer de Voorzitter, belet mij niet van toch de aandacht van de indiener te vragen voor het feit dat de tekorten van De Lijn nu reeds de pan uitswingen. Het tekort van De Lijn is enorm gestegen en dus vroeg of laat, tenzij de overheid bij het vastleggen van de prioriteiten andere keuzes maakt, zal er ook in Vlaanderen een kentering zijn wat de prijsbepaling betreft. Dat is onvermijdelijk.

DEBATTEN

Ten tweede, Mijnheer de Voorzitter, is het de vorige Nederlandse regering die de maatregel getroffen heeft om dat deel van het openbaar vervoer in Nederland kostendekkend te laten zijn. Het is dus niet de beslissing van de nieuwe regering in Nederland. Dat belet toch niet, Mijnheer de Voorzitter, dat we de tekst van Agalev volkomen onderschrijven, maar ik zou toch – wat ik zeg klinkt weinig electoraal – aan Agalev de bedenking willen meegeven dat als ze opkomen voor openbaar vervoer ze terzelfder tijd de consequenties van datgene wat ze indienen ook moeten nemen.

Dank u.

De heer voorzitter

Zeker met een wat zuinige premier als de man van de normen en waarden, mijnheer Balkenende. Hij is toch nogal zuinig, me dunkt.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij zijn het in wezen wel eens met de kern van de motie, maar de eerste vraag die we hebben is : aan wie is de motie gericht ? Ik denk aan de deputatie. Of is het aan alle actoren die erin genoemd zijn ? Het staat niet uitdrukkelijk in de motie en dat zouden we toch wel graag weten.

Een tweede zaak is natuurlijk dat wij hier geconfronteerd worden met een probleem dat veroorzaakt wordt door een verschillende aanpak. De Lijn en Connexxion, oké. En ik zeg niet dat Connexxion geen gelijk heeft. Misschien bekijken de Nederlanders dat wat nuchterder dan de Vlamingen, want gratis is ook duur en dat veroorzaakt dan wel een probleem. Maar daar wil ik nu niet op ingaan. Ik denk niet dat wij ons daarmee moeten bemoeien.

Mijn zorg – en in die zin kunnen wij ons dan wel achter de motie scharen, Mijnheer de Voorzitter, Collega's – is dat wij altijd voorstander zijn geweest en nog steeds zijn van een goede regionale samenwerking, zeker met Zeeland. Als dat een obstakel zou kunnen zijn om het personenverkeer, dat toch vrij is in Europa, te belemmeren dan is dat een probleem dat inderdaad kan besproken worden tussen de verschillende actoren en waarin de deputatie dan goed geplaatst is om dat met haar collega's in Zeeland te bespreken.

In die zin willen wij dat goedkeuren.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijnheer Beke heeft, zoals meestal, in feite verwoord wat ook onze bedenkingen zijn. Het zijn twee verschillende landen. Hoe vlotter het verkeer verloopt tussen ons beider landen hoe beter. Zonder roeping, maar met overtuiging, zouden we deze motie willen steunen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil de raad het volgende ter informatie meegeven.
De Lijn en Connexxion hebben destijds, op 29 mei 2000, een samenwerkingsverband geïnstalleerd. Tegelijkertijd werden binnen het Europees Economisch Samenwerkingsverbond de mogelijkheden onderzocht om rechtstreekse verbindingen tussen Terneuzen en Gent tot stand te brengen.
De route moest toen trouwens gaan via de Traktaatweg en de R4 om de reizigers zo snel mogelijk over en weer te laten gaan.
De bestendige deputatie heeft in zitting van 12 augustus 1999 zich akkoord verklaard om zelfs een financiële tussenkomst te garanderen om de aanloopkosten van die lijnen te gaan ondersteunen.

In het najaar van 1999 heeft Connexion besloten om deze verbinding niet te realiseren. Blijkbaar is het de Nederlandse maatschappij die bedankt heeft en gezegd heeft dat ze daar van af zien.

Aangezien het groeiend aanbod – en men heeft het daar over gehad – en de evolutie van de prijzen, enz... lijkt het mij niet veel zin te hebben om een nieuwe projectgroep te gaan opstarten en te gaan proberen lijn 10 opnieuw te realiseren. Ik denk dat dit zonder succes zal zijn, maar wij leggen ons neer bij het besluit van de raad. Indien men vindt dat men opnieuw moet proberen het werk op te starten, voor mij niet gelaten, maar eerlijkheidshalve wil ik u nu al zeggen dat men van Nederlandse zijde tot nu toe neen zegt, dit mede omwille van het feit dat de zaak rendabel moet zijn en dat ze dat niet is.

Men heeft dat als dusdanig uitgeprobeerd.

Het is zo dat de gemeente Zelzate in haar mobiliteitsplan lijn 10 heeft vermeld, als ik het goed voor heb. Maar ook daar zijn er weinig vooruitzichten aangezien de medewerking van Nederlandse zijde niet vanzelfsprekend is.

Dezelfde situatie doet zich trouwens voor op lijn 19 waar Sint-Gillis-Waas in zijn mobiliteitsplan ook die lijn heeft vermeld als één van de mogelijke assen, trouwens gekoppeld aan een bijkomende mogelijkheid, want men zou daar pleiten om de lijn door te trekken naar het koopcentrum Sint-Niklaas. Of de Nederlanders het daarmee eens gaan zijn weet ik niet, maar dat zal de rendabiliteit aan onze zijde alleszins voor een stuk gaat optrekken.

Noch Zelzate noch Sint-Gillis-Waas zijn op dit moment klaar met hun mobiliteitsplan. Vandaar dat de finale uitspraak er nog niet is. Maar ik neem aan dat men op zijn standpunt zal blijven en dat beide gemeenten vragende partij gaan zijn.

Ik heb geen kennis van situaties op lijn 12 Draaiburg-Maldegem. Er is ook op onze Mobiliteitscel geen informatie voorhanden op dit ogenblik.

We kunnen uiteraard de motie steunen, stemmen, enz... Maar dan zal die waarschijnlijk het lot beschoren zijn dat alle moties, voor zover ik die gekend heb, beschoren is geweest in deze vergadering en alle andere parlementen van dit land. Men stemt het en men kent het vervolg van het verhaal. Ik zou dus eerder voorstellen dat de appellant zijn motie intrekt, dat wij de zaak verwijzen naar de commissie en dat wij in de commissie eens bekijken hoe wij de zaak opnieuw kunnen aanpakken, temeer omdat er een aantal technische dingen in de motie staan waarvan ik niet zo direct zeker ben of zij kunnen functioneren zoals dat hier wordt aanbevolen aan de raad en de deputatie. Ik denk bijvoorbeeld aan de werkwijze van Intergem, Collega. Het is niet zo dat men daar zomaar iets agendeert. Dat zijn projecten die uitgewerkt worden en die naar een stuurgroep gaan. Uit die stuurgroep komt een voorstel met een advies en daarna gaat het naar de raad. Dat gebeurt op die manier en die vergaderen twee keren op het jaar. Men zet dus niet zo maar iets op de dagorde. Dat werkt niet op die wijze. Die instellingen hebben andere manieren van werken.

Ik heb ook bedenkingen rond het garanderen van tarieven naar De Lijn toe. De Lijn heeft ondertussen – het zal u wel bekend zijn – een decreet gekregen waarmee het de basismobiliteit moet garanderen. Ik zou dus willen vragen om dit op een commissie te behandelen. Ik meen dat alle partijen het eens zijn om mobiliteit grensoverschrijdend te realiseren.

Dit is inderdaad een opdracht voor Interreg waar eventueel gemeenschappelijk Europese en Oost-Vlaamse centen kunnen bijeengebracht worden om te zien wat wij daar kunnen doen. Dank u.

De heer voorzitter

Ik had een zekere éénklank gehoord op de banken om de motie te stemmen. U zegt zelf dat ze relatief van belang is. Alles is trouwens relatief van belang. Binnen enkele jaren zal niemand nog spreken over wat wij hier dezer dagen doen, maar goed.

Mijnheer Mendonck, wat denkt u over een terugverwijzing naar de commissie zoals de gedeputeerde heeft voorgesteld en waar de raadsfracties kennelijk geneigd zijn om de motie te stemmen ?

DEBATTEN

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij gaan de motie handhaven, maar ik kan wel een stuk bijkomende informatie geven zodat ook de vragen van de gedeputeerde een stuk beantwoord zijn. Dat zal heel kort zijn.

De lijn Gent-Terneuzen, die de gedeputeerde aanhaalt, ging over een nieuwe lijn. Dus dat staat los van de motie over de drie bestaande lijnen. De problemen die daarrond gerezen zijn, zitten hierin niet vervat. Wat de verwijzing naar de basismobiliteit betreft worden daar inderdaad alle Vlaamse gemeenten geordend volgens prioriteit. Sint-Gillis-Waas – en concreet de halte in De Klinge - staat op dat lijstje ten vroegste in 2005.

Met andere woorden, er is wel degelijk een extra inspanning nodig om alle betrokken partners rond de tafel te brengen om dit dossier voor een stuk te dynamiseren en om niet af te wachten wat regulier in de pijplijn zit.

Vandaar het handhaven van de motie.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Verleyen,
Moet ik het voorstel beschouwen als een voorstel tot uitstel ?
Dan moet ik u voorrang geven.
Of dringt u in uw filosofisch relativisme, dat u siert, niet aan en zegt u : laat dat maar gaan.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als men het handhaaft, voor mij niet gelaten, maar dergelijke dingen stemmen zonder zeer goed te weten waar we naartoe gaan... Het is mij uiteraard bekend dat het om die lijn ging, maar die wilden we integraal gaan betalen en als men daar al geen centen voor heeft, zie ik niet in dat men dat voor het andere centen heeft.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de thematiek die door collega Mendonck hier aangekaart is zeer interessant is. Het geniet de belangstelling van de verscheidene fracties. Maar collega Verleyen wil die zaak zeer ernstig en ten gronde behandelen en met kans op succes. We kunnen hier die motie stemmen. Op zichzelf is daar geen bezwaar tegen, denk ik. Maar de opvolging zal vooral belangrijk zijn zodat het geen dode letter blijft.

Ik denk dat de interpretatie van collega Verleyen duidelijk in die richting gaat. Het is eigenlijk te ernstig en te zwaarwichtig om het gewoon tot een motie te beperken of in de vorm van een motie te kunnen oplossen als dusdanig.

Dat er over de motie zou gestemd worden, als dusdanig geen bezwaar. Maar ik denk dat het veel belangrijker is wat de opvolging ervan is. De uitvoering daarvan zal belangrijk zijn en niets is zo eenvoudig als voorgesteld in de motie.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Mendonck,

U hebt nu het punt aan de orde geplaatst. U hebt gehoord wat de verantwoordelijke gedeputeerde aanbrengt, wat verschillende leden hebben aangebracht, fractieleiders, enz...

Als we het nu eens zouden verwijzen naar de commissie om het bij de volgende commissievergadering te behandelen? Ik beloof u dan de agendering – als u het mij ook vraagt – in één van de allereerste raden.

Ware dat niet wijs?

U hebt nu het politieke punt van het aan te kaarten en het beleidspunt. U hebt gezien hoe consensueel het verloopt. Ik denk, ondanks een relatieve kregeligheid die er soms is over het verloop van het debat, dat mijnheer Verleyen toch wel een punt heeft als hij voorstelt – en de eerste gedeputeerde zegt dat ook – om het in de commissie te bekijken.

Wat denkt u? Bent u zo wijs dat u dat zult doen?

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het klopt wat de eerste gedeputeerde zegt. De opvolging is cruciaal. Een motie geeft in feite een werkopdracht in zijn ruim kader. De concrete opvolging en het uitspitten van een aantal technische elementen die ik heb gedaan alvorens ik deze motie heb opgesteld kunnen misschien nog in commissie besproken worden, maar het weerhoudt ons niet van het kader van deze motie van een werkopdracht te stemmen.

Dank u.

De heer voorzitter

U handhaaft uw voorstel.

Dan stel ik voor het voorstel uit te stellen en te verwijzen naar de commissie onder de belofte dat het zeer vlug opnieuw naar de raad komt als mijnheer Mendonck dat wenst, dit na een commissie-onderzoek in de geest van wat mijnheer Verleyen en mijnheer de eerste gedeputeerde De Buck hebben gezegd.

Zouden we dat niet beter doen?

Mijn voorstel komt dan ter stemming. Het heeft voorrang want het is een uitstelvoorstel krachtens het reglement. Het is geen polemische houding, maar het is om te zeggen dat we zo beter werken.

Mogen we stemmen over mijn voorstel tot uitstel, maar dat geen afstel betekent?

Dan stemmen we nu.

Stemming

TOESPRAAK DOOR DE HEER J. BEKE NAMENS DE VLD-FRACTIE**De heer Beke**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,

De begroting voor het werkingsjaar 2003 zoals ze door de deputatie aan de Raad wordt voorgelegd kan op de goedkeuring van de Vlaamse Liberalen en Democraten rekenen.

Ze wordt onderbouwd door de beleidsnota 2003 wat ons toelaat een concreet beeld te vormen van het beleid dat de deputatie het derde jaar van deze legislatuur wil voeren.

Het was inderdaad niet eenvoudig om de weg te vinden in deze begroting opgesteld volgens de nieuwe boekhouding maar geleidelijk aan en mits het leveren van enige inspanning wennen we eraan.

DEBATTEN

Zowel bij de gewone als de buitengewone ontvangsten en uitgaven is er een batig saldo. Ondanks de stijgende schulduitgaven blijft de schuldpositie van de provincie fundamenteel gezond : slechts 13% van de gewone uitgaven wordt besteed aan schuldaflossing. Gedeputeerde De Buck zei terecht dat de federale overheid daar alleen maar kan van dromen.

Ook deze begroting voor 2003 laat continuïteit van het beleid toe, verzekert eveneens de uitvoering van engagementen uit de vorige legislatuur – alhoewel die vandaag wellicht anders zouden gefinaliseerd worden – en staat toch toe een aantal nieuwe projecten uit te voeren. Dat is goed.

We stellen vast dat de deputatie de uitgaven onder controle wil houden. Een orthodox en transparant financieel beleid, een goed doordachte en burgergerichte dienstverlening, een vernieuwend beleid en een redelijke (zo laag mogelijke) verantwoorde fiscaliteit dat zijn niet alleen dé uitgangspunten maar het blijven voor de VLD fundamentele beleidsopties. Vandaag blijven we op koers en daarvoor kan de deputatie op onze steun rekenen.

Maar ik voeg er onmiddellijk ook enkele waarschuwingen aan toe !

Ook in de komende jaren van deze legislatuur mag de fiscaliteit niet verzwaken en moeten de uitgaven onder controle blijven.

Rekening houdend met de maatschappelijke situatie, laat ons budget minder ruimte toe. Het feit dat nu ook het Investeringsfonds aan de provincies voorbijgaat en de onduidelijkheid over de evolutie van het Provinciefonds, verplicht ons tot een voorzichtig beleid.

Dat we prioriteiten zullen moeten stellen en dus keuzes moeten maken in functie van een beleid dat beantwoordt aan de kernopdrachten van de provincie dat zal het uitgangspunt moeten zijn.

Toch moet er ruimte blijven voor vernieuwing en wil de VLD dat vooral het probleem van de regelmatig voorkomende “meerkosten” wordt aangepakt.

Deze feiten zullen dus van de deputatie als van de provincieraad enige creativiteit en inventiviteit vergen maar we rekenen erop dat deze meerderheid en haar deputatie verder garant staat voor een dynamisch provinciaal beleid.

Ik ga nu niet in op de vele beschouwingen die de deputatie bij monde van eerste gedeputeerde De Buck heeft gegeven bij de toelichting van haar begroting voor 2003.

Wij onderkennen de gestelde problemen en onderschrijven de analyse.

Toch wil ik namens mijn fractie dieper ingaan op een aantal beleidsaspecten, en vooral de voor de VLD belangrijke punten beklemtonen.

De VLD is bijzonder tevreden dat werk werd gemaakt van de vereenvoudigde aangifteprocedure inzake de Algemene Provinciebelasting. Dit moet ons sterken om ook in andere beleidsdomeinen hetzelfde te doen. Wij moeten de burger als een tevreden klant voor ogen houden.

Onze gelukwensen en terzelfder tijd ook een aansporing om het ingeslagen pad verder te bewandelen.

Ik stelde het reeds vorig jaar : een begrotingsdebat is een moment van evaluatie, dus achteruitkijken, afwegen of we op koers zitten, zonodig bijsturen en dan resoluut verder varen.

Er zijn enerzijds probleemsituaties en anderzijds nieuwe uitdagingen.

Voor de VLD zijn een aantal beleidsaccenten essentieel. Ik zal die kort overlopen en verschillende leden uit mijn fractie zullen er in de loop van het debat dieper op ingaan.

Inzake de sociaal-economische streekontwikkeling wordt het gevoerde provinciaal economisch beleid gecontinueerd. De economische ontwikkeling bevorderen is voor de VLD een belangrijk beleidspunt. Ik hoef niet te herhalen wat de bevoegde gedeputeerde De Buck daarover in de beleidsnota aanhaalde maar de vooropgestelde acties vormen een coherent en consistent geheel toe zal bijdragen tot het stimuleren van het regionaal economisch leven.

Natuurlijk is de economie niet alles overheersend, natuurlijk moet er een goed evenwicht zijn met het ecologische, maar een goede economie genereert tewerkstelling en inkomen en laat toe dat verder geïnvesteerd kan worden in cultuur, welzijn, natuur en recreatie. Zonder een goede economische ontwikkeling is welzijnsontwikkeling niet mogelijk. Wij steunen de deputatie dan ook ten volle in haar economische beleid dat zij voorstelt, temeer daar in deze wat donkere tijden de tewerkstelling weer onder druk staat en de economische ontwikkeling dreigt stil te vallen.

De instrumenten daarvoor hebben we voor handen : streekmanagement, exportsubsidies, participatie in de Europese programma's, ondersteuning van de KMO's, het promoten van streekproducten.

De EROV, voorlopig nog de huidige GOM, later het Vlaams Huis van de Economie, onze economie-administratie zijn allemaal instrumenten die hierbij hun specifieke en goede rol kunnen vervullen.

Als gevolg, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, van het kerntakendebat zal de provincie het bevorderen van de sociaal-economische streekontwikkeling tot haar kerntaak kunnen rekenen, zo niet zelfs tot één van haar belangrijkste kerntaken.

De VLD dringt er bij de deputatie op aan deze opdracht tot het speerpunt van haar beleid uit te bouwen. Wellicht moeten we reeds nadenken over de instrumenten om dat uit te voeren, onder andere een provinciebedrijf en publiekprivate samenwerkingsvormen.

De vestiging op de "Seminari-campus" samen met het Vlaams Huis van de Economie en de Internationale Vlerick Managementschool biedt unieke mogelijkheden tot netwerkvorming, een breed draagvlak staat garant voor de nodige uitstraling.

Daaraan gekoppeld de provinciale streekhuizen en aldus beschikt de provincie over sterke troeven voor een toekomstgericht en vernieuwend provinciebeleid.

Daaraan koppel ik ook het landbouwbeleid, waarvan ik verheugd ben dat het de toets van het kerntakendebat goed doorstaan heeft.

Proefcentra, promotie van geïntegreerde, duurzame en biologische land- en tuinbouw, plattelandsontwikkeling : ook hier kan de provincie zich als bovenlokaal bestuur toekomstgericht profileren.

De volgende belangrijke stap is de ruimtelijke ordening met als hoeksteen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Wij hopen dat de afronding ervan en de goedkeuring over korte tijd kan gebeuren. Hierbij is de dialoog met lokale besturen niet onbelangrijk, ook al wordt dit door bepaalde "gewestambtenaren" met enige argwaan bekeken. Maar ook hier is er een nieuwe ontwikkeling op gang gebracht. De provincie in een nieuwe en belangrijke rol, maar dan mogen we ons niet laten verleiden tot een gemeenteraadsdebat en het bovenlokale belang blijven behartigen.

En zo komen we dan tot het terrein van natuur- en milieuzorg. Wij steunen de ontwikkeling van de Regionale Landschappen met opties voor grensoverschrijdende projecten, bosgroepen, stadsbossen, aankoop van natuurgebieden.

Evenwel wil ik hier toch waarschuwen dat bepaalde milieugroepen zich niet mogen gedragen als de nieuwe grootgrondbezitters met een 19de eeuwse "baronmentaliteit". Zij leveren goed werk maar mogen geen staat in de staat worden. Ik denk hierbij heel concreet aan hun optreden, recent geleden, naar aanleiding van het Gentse Stadsbos.

Met het nieuwe Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, zullen wij beschikken over een nog betere dienstverlening ook voor de lokale besturen.

De waterbeheersing, de gouverneur sprak er uitvoerig over, biedt ook na het kerntakendebat aan de provincies beleidsuitdagingen.

Zijn er dan domeinen waarop we terugplooiën, zoals het wegenbeheer, dan kunnen in de toekomst de vrijgekomen middelen en menskracht wellicht hiervoor worden ingezet.

Goed is ook dat de provincie steeds meer actief is op het domein van de mobiliteit. De bevoegde gedeputeerde Verleyen kan op onze steun rekenen voor de diverse acties die hij voert inzonderheid de verdere ontwikkeling van fietspadennetwerken.

Gekoppeld aan onze toeristische- en recreatiemogelijkheden, de streekontwikkeling en het culturele patrimonium moeten wij er in lukken om Oost-Vlaanderen niet alleen fietsvriendelijk te maken maar ook een nieuw aangezicht te geven.

DEBATTEN

Gedeputeerde Van Gaeveren bewijst dat met doordachte en evenwichtige investeringen en initiatieven de provinciale domeinen, en hierbij denk ik in het bijzonder aan het in het verleden groot zorgenkind Puyenbroeck, de provincie in een specifiek bovenlokale recreatieve functie voorziet. Het initiatief met het Festival van Vlaanderen was een succes en het Festival van Vlaanderen denkt eraan om volgend jaar de start te nemen in Puyenbroeck.

Ook golfen is een groene sport en hoort daar op een aangepaste schaal thuis. Alleen de bereikbaarheid van het domein blijft vooral vanuit Gent centrum een probleem, maar daar kan een oplossing voor gezocht worden.

Met het Huis van de Sport kunnen wij ons profileren in een ondersteunende dienstverlening voor de amateuristische en semi-professionele sportbeleving. We mogen trots zijn op deze realisatie en kijken reeds uit naar de binnenkort officiële opening.

Welzijnsbevordering in zijn diverse aspecten, waarvan de rode draad het kansenbeleid is, beantwoordt volkomen aan onze liberale verwachtingen. De menszorg in de samenleving, de ontwikkeling en de cultuurparticipatie dragen allen bij tot de maximale zelfontplooiing waarop elke mens recht heeft. Ook in dit beleid steunen wij de deputatie en inzonderheid gedeputeerde Van Der Meiren. Over cultuur zal ik later in het debat nog dieper ingaan.

Ontwikkelingssamenwerking blijft na het kerntakendebat – gelukkig maar – ook een opdracht voor zowel gemeenten als voor de provincies. Recente cijfers tonen trouwens aan dat deze besturen – dus de lokale en provinciale besturen - een hogere bijdrage leveren dan de Vlaamse overheid.

Hier moeten we echter een specifiek beleid voeren aangepast aan onze kernopdrachten en schaal.

U zal mij begrijpen als ik hier pleit voor acties in Zuid-Afrika, want hier mogen wij niet afwezig blijven.

Op onderwijsgebied kan de provincie nu volop de kaart trekken van de “volwasseneneducatie”. Het afstandsonderwijs is een veelbelovend initiatief maar ook het buitengewoon onderwijs blijft als aandachtspunt behouden.

De integratie van de tijdschriften is voor de VLD een belangrijk punt in het communicatiebeleid, maar wij vragen de deputatie ook verder te gaan en het bestaande communicatiebeleid verder te verfijnen en te actualiseren.

U merkt, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dat de provincie met deze paars-roomse meerderheid van VLD – CD&V en sp.a goed werk leveren. Het beleid beantwoordt aan de door de VLD gestelde doelstellingen en uitgangspunten wat niet wil zeggen dat wij de deputatie verder een vrijkaart geven.

Mijn fractie zal het beleid opvolgen, impulseren en zonodig bijsturen. De VLD-fractie zal in dit begrotingsdebat dus niet passief toekijken.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, wij staan voor nieuwe maar boeiende uitdagingen. U verwacht ongetwijfeld dat ik even kort aandacht besteed aan het kerntakendebat en het zich aandienende nieuwe provinciedecreet. Ook in deze blijf ik een realistische optimist. Het kerntakendebat tekent nieuwe krijtlijnen uit voor de provincies.

Er is heel wat gebeurd. De provincies worden onmiskenbaar gepositioneerd als bovenlokale besturen met streekgericht beleid en gebiedsgerichte acties. Het was niet eenvoudig en we komen van ver. Oorspronkelijk van een soort weliswaar verkozen maar veredeld “adviesorgaan” met gesloten taakstelling.

Vandaag zijn we een volwaardig Vlaams partnerbestuur naast het lokale en centrale Vlaamse bestuur. En we hebben indruk gemaakt tijdens de debatten. Gesteund door een congres – en dat was fundamenteel belangrijk -, inhoudelijk goed voorbereid met onze duidelijk vooropgestelde kerntaken en dus keuzes die we hebben gemaakt – want wij hebben als enig bestuur ook taken afgestoten -, boekten wij vooruitgang.

Het viel mij op hoe weinig bekend de werking van de provincies nog zijn. Hier worden wij nog steeds geconfronteerd met de onterecht verouderde beeldvorming en het te weinig profiel van dit politiek democratisch bestuur. Daaruit moeten wij onze conclusies durven trekken en hieraan verder werken, maar ook aan onze organisatie, het commissiewerk, ons mandaatsengagement, enz... moet gesleuteld worden.

De provincies, het hoeft niet herhaald, krijgen nieuwe opdrachten voor economie, ruimtelijke ordening, waterhuishouding, afvalproblematiek, milieuzorg, maar ook mogelijkheden voor landbouw, mobiliteit, sport, recreatie, toerisme. Op onze vertrouwde domeinen van cultuur en welzijn werken we verder als ondersteuners, maar kunnen ook bijkomende bovenlokale initiatieven ontwikkeld worden.

Het kerntakendebat is afgerond maar nog niet afgesloten.

Ik hoop dat in de loop van de maand november er een bestuursakkoord kan worden ondertekend door de drie besturen : het Vlaamse, de steden en gemeenten en het provinciale.

Ik weet wel dat er bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten nog bedenkingen zijn en knelpunten ten aanzien van de taakafbakening en bevoegdheden voor de provincies onder andere wat afvalbeleid betreft, streekontwikkeling, de waterhuishouding.

Maar de permanente dialoog die wij voorstaan willen wij vanuit de VVP met de VVSG verderzetten. Ik pleit dus voor een permanente dialoog ook na het kerntakendebat.

Collega's, zij die tevens een gemeentelijk mandaat hebben kunnen tot de dialoog bijdragen.

Ik roep hen op, om constructieve bruggen te slaan tussen het lokale en het provinciale beleid. Ik wil aan de voorzitter en zijn bureau vragen binnen de raad ook initiatieven te nemen die dat kunnen bevorderen. Uiteraard is de deputatie zeer goed geplaatst om met alle gemeentebesturen in Oost-Vlaanderen een concrete en permanente dialoog te voeren.

En zo kom, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik tot het provinciedecreet. Het ligt nog niet officieel op tafel, maar de VVP heeft toch reeds enkele opties vooropgesteld. Belangrijk is de discussie over het al of niet cumulverbod met uitvoerende gemeentelijke mandaten. Wij zijn evenwel voorstander voor een aanwezigheid van de gemeenten in dit bovenlokale bestuur. Dat is én goed voor de lokale én goed voor dit bovenlokale bestuur. De provincie als ontmoetingsplatform.

Keuzes moeten nog worden gemaakt over de kiesomschrijving en het aantal mandatarissen. Wij zijn geen voorstander van noch een provinciale noch te grote kiesomschrijvingen en evenmin van een substantiële vermindering van het aantal mandatarissen, want dat zou tot een overschaling leiden. Belangrijk is het pleidooi voor de versterking van het mandaat van provincieraadslid. Dit mandaat is te belangrijk om het enkel als vrijetijdsbesteding te zien.

Natuurlijk zijn er nog andere aandachtspunten : de rol van de provinciedirecteur, de positie van de commissaris van de Vlaamse regering, zijnde de gouverneur, de auditor en de ontvanger, maar dit leidt mij nu te ver.

Ik wil eindigen met een belangrijk zorgpunt, namelijk het Provinciefonds. Anders dan het Gemeentefonds, dat bekeken wordt als een herverdelingsfonds tussen de gemeenten stelt de Vlaamse Regering voorop dat op termijn de provincies zelf moeten instaan voor de financiering van hun beleid. Evenwel verbinden wij hieraan een discussie van de koppelsubsidie en de overdracht van andere middelen naar aanleiding van het kerntakendebat. Op dit ogenblik staat de afschaffing van het Provinciefonds niet op de politieke agenda, maar we zijn toch gewaarschuwd.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de provincies hebben als bovenlokaal bestuur een bestuurlijke en politiek democratische meerwaarde in het Vlaams binnenlands bestuur. Ik denk dat dit nu duidelijk is. Wij kunnen en moeten ons in de toekomst duidelijk meer profileren als bovenlokaal bestuur.

De bevoogding neemt af, zie het gewijzigde toezicht op de provincies, meer dan ooit kunnen wij onszelf beter organiseren maar steeds nadrukkelijker komt aldus ook onze eigen mandaatsinvulling in het vizier. De burger zal ons steeds meer om verantwoording vragen maar daarvoor zijn wij ook een verkozen democratisch forum en dat is de sterkte van de provincies.

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

TOESPRAAK VAN DE HEER H. LIEBAUT NAMENS DE CD&V-FRACTIE

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De provinciale administratieve diensten die verantwoordelijk zijn voor de belastingen, de informatica, de begroting en rekening hebben het de laatste twee jaar niet onder de markt gehad. Na vele jaren van onveranderlijkheid werd hen snel opeenvolgend opgedragen enkele totale omwerkingen van de vertrouwde systemen tot een goed einde te brengen. Veel tijd werd hen keer op keer niet gegund. Ik kan om die reden bezwaarlijk tot de orde van de dag overgaan zonder de betrokken diensten te prijzen voor hun inzet én zelfs voor het bereikte resultaat. Dat die omschakelingen gepaard gaan met enkele tekortkomingen kan naar mijn mening onmogelijk tot een kritiek aan hun adres leiden. De ervaring van dit jaar, de vragen en opmerkingen van onze ijverige collega Gillis, ere wie ere toekomt, de zich aandienende kans om de begrotingscijfers later in het jaar definitief vast te leggen, de omschakeling van de rekening 2002 naar het nieuwe boekhoudkundig systeem en zoveel andere maatregelen zullen volgend jaar zeker leiden tot een volmaakter resultaat. Naar ik hoop borrelt er tegelijk enige creativiteit op bij de deputatie en de administratie om de voor- en de toelichting bij de begrotingsdocumenten nog te verbreden, want daar schort toch één en ander.

Dit alles kan en zal de leesbaarheid van de begroting 2004 sterk verhogen. Er is voor de collega's die twijfelen en weifelen dus hoop.

Ook vandaag, zelfs vandaag, twijfel ik er niet aan dat op termijn vrijwel iedereen het eens zal worden dat het nieuwe systeem een degelijker grondslag levert om de begrotingspolitiek van de provincie op te volgen. Ondanks alle gesakker en gemor van het voetvolk en bij de gedeputeerden, naar ik denk, hoor, dienen de opgelegde innovaties in het licht van die evolutie en eventualiteit als een wezenlijke vooruitgang erkend.

De voorliggende begroting is op enkele schaarse nieuwigheden na overwegend het resultaat van de financiële consequenties die de engagementen en beleidsopties, genomen en gekozen in de afgelopen jaren, opdrongen. Alles wijst er bovendien op dat we een identieke vaststelling zullen kunnen doen bij het lezen van de begrotingen in de eerstkomende jaren. Aangezien we als fractie de engagementen mee hebben aangegaan en omdat we de gekozen opties hebben ondersteund en/of mede bepaald, kunnen we niet anders dan loyaal de begrotingsimplicaties van de eigen daden bevestigen.

Al aanvaarden we deze begroting, die positieve houding laat ons niet toe blind te zijn voor de bedreigingen die wegen op de uitvoering ervan en op de financiële situatie van de provincie. De internationale en nationale economisch-financiële situatie oogt bijzonder somber, het maskerende officiële optimisme ten spijt. En wie de documenten heeft doorgenomen en de tijd vond om het Financieel Beleidsplan 2003-2006 te lezen, zal immers zijn getroffen door een aantal negatieve vaststellingen. Men kan er gewoon niet naast kijken. Ik vermeld terzake de versnelde en forse stijging van de personeelsuitgaven, het blijvende schandaal van de verlaging van het Provinciaal Fonds, de liquidatie van het Provinciaal Investeringsfonds, de blijkbaar onvermijdbare kloof tussen de stijging van de gewone uitgaven-eigen dienstjaar (+ 5 %) en de stijging van de gewone inkomsten met maar 1,37 %). Ik pluk deze cijfers uit de toespraak van de eerste gedeputeerde. We kunnen ook kijken naar het negatieve resultaat voor het eigen dienstjaar-gewone dienst.

De cijfers uit het Financieel Beleidsplan 2003-2006 zijn bijzonder interessant, al betreft het hier uiteraard maar een prognose. Dit documenten voorspiegelt voor ieder volgend "eigen dienstjaar" een tekort, een uitputting van de vroeger opgebouwde reserve en een sober – en dat is eufemistisch gezegd - "algemeen resultaat" einde 2006.

Daarbij dient evenwel geconstateerd dat de becijferingen vertrekken van een groeivoet van 3 % per jaar voor de personeelsuitgaven niet-onderwijs, wat uiteraard niet zeer ruim geschat is, een plafonnering van de werkingskosten, wat in feite een daling betekent, een zeer beperkte groei van de energie- en onderhoudskosten met maar 1 %, een optimistisch ingeschatte, zij het lichte toename van het Provinciefonds en er zouden vanaf 2004 geen overboekingen van de gewone naar de buitengewone dienst meer zijn. Iedereen beseft dat een nieuwe en misschien, wie weet, dure CAO voor het personeel (dat na de golf van verhogingen in zoveel andere tewerkstellingssectoren terecht hoopt op een inhaalbeweging, zeker bij de gemeentebesturen leeft dat zeer nadrukkelijk) of wanneer we zouden te maken hebben met een tegenvallende energiefactuur – en terzake rommelt er toch ontzettend veel - kunnen de berekeningen doen kantelen.

Bijzonder opmerkelijk is ook dat het beleidsplan een terugschroeven van de toelagestroom met circa 10 % vanaf 2003 voorspiegelt.

Een plafonneren van de werkingskosten en een verlagen van de overdrachten moeten ondanks een verder stijgen van de personeelslasten en van de leningslasten mede helpen leiden tot een vermindering van de totale uitgaven.

Alhoewel de soep nooit zo heet wordt gedronken als ze wordt opgediend en iedere jaarrekening de prognose in een andere richting kan - en naar ik hoop - zal bijsturen, en bijsturen liefst in de positieve zin, staat het verkeerslicht op het financieel parcours van deze instelling op oranje en u zult begrijpen dat dit een kleur is die we in andere omstandigheden bijzonder graag zien.

Al die gegevens bevestigen zonder twijfel de overtuiging, die reeds door de eerste gedeputeerde werd bevestigd, dat er tussen 2003 en 2006 bij een evolutie van de financiën in de actueel gekende zin geen kans op nieuwe initiatieven meer zal zijn. Onvermijdelijk zullen zich bewogen politieke discussies opdringen als de prognose geheel of gedeeltelijk zou bewaarheid worden.

In een breder verband gezien, stellen we vast dat de evolutie van onze provinciale financiën in dezelfde zin verloopt als die van de andere publieke besturen in ons land. Om diverse al dan niet gekende redenen dreigen de gemeentelijke financiën opnieuw in een benarde toestand te komen. De federale regering moet na enkele glorieuze jaren drastisch bezuinigen of iets anders verzinnen en de Vlaamse regering kan het beloofde overschot maar realiseren, althans theoretisch, door een beroep te doen op een speciaal fonds voor eenmalige uitgaven. Na een korte periode van schijnbaar welvaren van de publieke financiën wordt de kloof weer zichtbaar tussen wat de overheid kan doen én de noden van de samenleving. Die noden zijn nieuw of ze zijn van aard veranderd, maar bijna altijd gaat het om een toenemen ervan onder druk van de welvaart – ik denk daarbij aan de afvalverwerking, aan het mobiliteitsvraagstuk - of onder druk van een toenemende beschaving, wat men er ook mag onder verstaan – het waterprobleem is een beschavingsprobleem – of onder druk van het terechte streven naar meer welzijn voor meer burgers – denk aan de veiligheidsproblematiek, de bejaardenzorg.

Zonder een ernstig herleven van de economie en zonder een afwentelen van de internationale spanningen – en iedereen begrijpt wel wat ik bedoel - dreigen de politieke overheden alweer het slachtoffer te worden van de eeuwige spanning tussen de taken die ze hoe dan ook op zich moet nemen, de taken die haar - soms ten onrechte - worden opgedrongen vanuit de bevolking en de al dan niet zelf bedachte ingrepen die moeten leiden tot een rechtvaardiger, duurzamer welzijnsmaatschappij. Kiezen tussen die opdrachten zou gemakkelijker zijn, indien niet elke groep in de samenleving de voorrang zou geven aan het lenigen van de eigen noden, soms vermeende, én vooral, indien het zoeken naar oplossingen niet het vinden van meer middelen, dat wil zeggen belastingen, veronderstelde. Zeker is dat een lastenvermindering én tegelijk het invullen van nieuwe taken of het verruimen van bestaande engagementen onmogelijk is zonder het terugschroeven van eerder genomen besluiten of het afwijzen van nieuwe vragen. Dat is een axioma. Zo simpel is het.

Om zeer duidelijk te zijn en geen misverstand te laten bestaan : de CD&V-fractie is om al de opgesomde redenen akkoord met de stelling zoals ze verwoord is door de eerste gedeputeerde, dat de evolutie van de provinciefinanciën ernstig in de hand dient gehouden. Daarnaast blijft voor ons de afspraak geldig om tijdens deze bestuursperiode geen enkele lastenverhoging nog te overwegen. Tegelijk bepleiten we dat het eventuele snoeiwerk, als het zich werkelijk zou opdringen, op een evenwichtige, overwogen en bediscussieerde wijze zou gebeuren.

DEBATTEN

Al laat het zich op dit ogenblik aanvoelen dat besturen in de komende maanden en misschien jaren alleen maar moeilijker zal worden of nog moeilijker dan vandaag, toch blijven we overtuigd van de zinvolheid van de opdracht die we van de kiezers hebben aanvaard. Als men de mens beschouwt als de mede-zingeveer – en ik zeg niet de zingeveer - van het zinvol bestaan, een bestaan dat naar ons oordeel inderdaad zinvol is, en als een mede-schepper, dan is de participatie aan het democratisch politieke gebeuren één van de meest nobele taken die iemand op zich kan nemen. Ik begrijp perfect soms de minachting voor de politici en de partijpolitiek, maar nooit de minachting voor de politiek, dat wil zeggen het werken aan en voor de polis, de gemeenschap, waarbij in eerste lijn en bijna allesomvattend de voorwaarden worden gecreëerd waaronder het maatschappelijk gebeuren kan en moet verlopen.

Als christen-democraten zijn we bij dit politiek handelen bijzonder gehecht aan het leggen van een aantal accenten, want al is een begroting uiteraard geen meeslepend filosofisch betoog – ik alludeer naar wat mijnheer De Buck gezegd heeft -, achter de cijfers zit hoe dan ook veel filosofie. Die cijfers zijn tenslotte veelal het product van de niet-lukrake keuzes uit diverse mogelijkheden die de huidige en in niet weinig gevallen de vroegere deputaties en provincieraden hebben gemaakt en die - helder of misschien voor sommigen omneveld, niet al te leesbaar - stoelden op een rangorde van prioriteiten, op een visie en dus een keuze. Dus een filosofie.

Zonder enig a priori tegenover alle onderdelen van deze begroting, hechten we als christen-democraten op basis van de idee van de gelijkwaardigheid en de gelijke kansen veel waarde aan die begrotingsposten.

Ik som er vijf op, Mijnheer de Voorzitter.

Ten eerste zijn er de posten die tegemoetkomen aan de sociale noden van de zwakkeren - jongeren, gehandicapten, bejaarden, minderheden. Precies voor hen geldt de goede regel van de zelfredzaamheid het minst, zodat tegenover hen de publieke overheid een zware verantwoordelijkheid heeft. Naar ons oordeel ressorteert het gevoerde fietspadenbeleid of de zorg voor verkeersveiligheid onder hetzelfde thema. Het gaat om de zwakkeren, de zwaksten. Vandaar dat we elk pleidooi voor eventuele besparingen in die sectoren weliswaar niet bij voorbaat afwijzen, maar er niettemin voor pleiten dat - in voorkomend geval - altijd voorafgaandelijk een verantwoorde heroriëntatie van de beschikbare middelen binnen die sociale sector zou worden onderzocht.

Collega's, deze morgen stond in De Standaard een belangrijk interview met professor Elchardus over het probleem van het ongenoegen in de samenleving waarin hij zijn beschouwingen – bijzonder interessante beschouwing – voert hoe het ongenoegen is ontstaan. Helaas te weinig beschouwingen in verband met het keren van dit ongenoegen. Blijkbaar is het voor hem ook een glazen bol waar hij niet kan door kijken. Maar hij somt een aantal redenen op waarom dit misnoegen zich voordoet en een eerste reden is inderdaad de vergrijzing. Dat wil zeggen, mensen die zich onzeker voelen in onze samenleving, die geen vertrouwen meer hebben – terecht of ten onrechte – in de samenleving. Gezien dat aantal bejaarden en hoogbejaarden continu stijgt, kan vanuit dit gevoel van onzekerheid alleen maar het misnoegen toenemen. Vandaar dus dat wij, wanneer wij zouden maatregelen overwegen in het kader van de bejaardenzorg en in het kader van de thuiszorg, wij zeer goed moeten beseffen wanneer we daar nog meer onzekerheid zouden creëren, dat wij automatisch bijdragen tot een stijgen van het misnoegen. En ik wil er dan toch de collega's hun aandacht op vestigen dat er een nota bestaat uitgaande van de verschillende ideologisch gekleurde organisaties voor bejaardenzorg, waarin er sprake is van een noodzaak van stijging van zorgverlening met 4 % in 2003, op basis dus van de bestaande noden uiteraard, en terwijl er maar in feite een invulling kan zijn op dit ogenblik volgens de beslissing van de bevoegde minister van 1,6 %. U weet ook allemaal dat wij in die sector van de thuiszorg en de bejaardenzorg toch een niet onbelangrijke rol vervullen, al gaat het maar om een invulling van een 10 % van de bijdrage. Voor het geheel van de werking van deze diensten is dat niet onbelangrijk. Maar goed, ons eerste en voornaamste accent is een tegemoetkomen aan de sociale noden van de zwakkeren en u weet allemaal dat er in deze begroting ook weer tientallen posten staan die inderdaad voor een stuk of voor het geheel daaraan tegemoet komen.

Een tweede hoofdaccent betreft de vorming. Het provinciaal onderwijs krijgt onze volle steun, des te meer omdat we vaststellen dat er wordt vastgehouden aan de eigenheid van dit traditioneel zeer goede onderwijs, aan een eigen breed opgevat pedagogisch project met aandacht voor vorming, opvoeding, cultuur, attitudes, enz... Over het behoud van het onderwijs voor volwassenen binnen de bevoegdheid van de provincie hebben we het vroeger reeds verschillende keren gehad. Ik stel alleen vast dat in datzelfde exposé van Elchardus een tweede reden wordt opgesomd voor het misnoegen, en dat is namelijk het feit dat laaggeschoolden zich bijzonder ongelukkig voelen in deze samenleving, de boot missen en dat het voor hen er naar uitziet, gezien de toenemende complexiteit van de hele samenleving, dat ze in feite nooit meer in die boot zullen kunnen stappen, tenzij er inderdaad vanuit de overheid bijzondere inspanningen geleverd worden met de nodige respons uiteraard op het stuk van vorming, bijscholing, herscholing. Maar goed, wij steunen in elk geval in de toekomst de verdere expansie van het provinciaal onderwijs van welke aard dan ook.

Een derde prioriteit is de uitbouw van een dynamisch gemeenschapsleven. Vandaar het belang dat we schenken aan de brede subsidiestroom richting de vele, zo diverse verenigingen en instellingen, de provinciale wedstrijden voor toneel- en muziekverenigingen en andere. Tientallen initiatieven waar inderdaad veel geld naartoe gaat vanuit dit huis, maar initiatieven die eigenlijk al dat pogen ondersteunen om te komen tot een dynamisch gemeenschapsleven. Hun onvervangbare rol bij de gemeenschapsopbouw, hun betekenis voor de ontplooiing en de integratie van mensen in de samenleving, zowel van autochtonen of allochtonen, voor het leren samenleven en samenwerken, voor de groei naar solidariteit onder mensen enz... levert een onberekenbaar groot kapitaal op aan goodwill, voluntarisme, creativiteit en democratische geest. Men spreekt vandaag over het sociaal kapitaal. De steun vanuit de provincie helpt deze verenigingen en instellingen om die belangrijke taak te vervullen.

Een vierde prioriteit. Vanuit onze overtuiging zijn de immateriële waarden – wie heb ik dat nog horen zeggen zeer recent ? - zoals de zin voor schoonheid, de belangstelling voor het verleden, de literatuur en de schoonheid van de literatuur, de schoonheid van de poëzie minstens even belangrijk als de materiële. In de realiteit van het beleid blijken beiden trouwens veelal onlosmakelijk aan elkaar gekoppeld. Wij bevorderen die interesse voor de immateriële werkelijkheid door ondersteuning en initiatief in sectoren als kunst, museumbeleid, archiefwezen, archeologie, theater en muziek, bibliotheekwezen, monumentenzorg én - niet te vergeten - natuurbescherming en landschapszorg. Elchardus, een onverdachte bron, naast de vergrijzing, naast de immense problematiek van de laaggeschoolden in onze samenleving, wijst als derde reden voor het BMW-syndroom, heeft iemand gezegd, het maatschappelijk ongenoegen aan. De gouverneur sprak destijds hier in één van zijn vroegere redevoeringen jaren terug reeds over het fenomeen van het stijgend maatschappelijk ongenoegen. Ik herinner mij dat levendig. Hij is één van de eerste naar mijn mening die het idee gelanceerd heeft. De derde reden is precies het geestelijk vacuüm waarin heel veel mensen in deze samenleving zijn terecht gekomen. U zou dat niet direct verwachten vanuit de hoek van Elchardus. Ik lees alleen maar wat hij schrijft : het fenomeen is wel verklaarbaar. Oplossingen zijn niet beschikbaar. Met andere woorden, indien wij werken aan die aandacht voor die immateriële waarden dan ondersteunen wij in feite de strijd tegen dat geestelijke vacuüm waarin al teveel mensen vandaag zijn vervaagd met als gevolg dat ze zich eigenlijk ongelukkig voelen, al zijn ze welvarend, te welvarend soms in deze samenleving.

In vijfde instantie gaat onze aandacht uiteraard – hoe kan het anders - naar het economische luik van de provinciepolitiek, dat tijdens het laatste decennium langzaam maar zeker steeds meer het milieuaspect integreerde. De interessevelden en de aanpak van GOM-Oost-Vlaanderen, EROV en het provinciaal landbouwbeleid zien er vandaag anders uit dan 10 of zelfs 5 jaar geleden. Het doel is hetzelfde gebleven : hogere welvaart voor elkeen. Wie zou er kunnen tegen zijn. Maar sinds enige tijd voegen we er aan toe, zonder een verdere aantasting van het milieu en terecht. Het doorschuiven van de economische streekontwikkeling als kerntaak naar de provincie zal een einde stellen aan de huidige dubbelzinnige toestand, waarbij een gewestelijke advies- en voorlichtingsinstelling grotendeels slechts dankzij provinciaal geld kan functioneren. De aandacht voor de tewerkstelling en de ontsluiting van de regio's, de dienstverlening aan de KMO's en de kleinhandel, de ondersteuning van de familiale land- en tuinbouw zullen door de bevoegdheidsverschuiving en –uitbreiding vermoedelijk een nog centralere positie kunnen innemen in het provinciaal beleid. Nu reeds, Heren van de Deputatie, zou een zeer interessant document als de Sociaal-economische situatieschets van Oost-Vlaanderen/edite 2002 naar mijn oordeel moeten voeren tot een klaar omljnd provinciaal programma van prioritaire doelstellingen, economische doelstellingen dan uiteraard, om leemten in te vullen en achterstanden weg te werken. Ik verwijs naar mijn pleidooi van vorig jaar, in samenwerking met de andere bevoegde overheden.

DEBATTEN

Al hebben we een eigen kijk op de samenleving als Christen-democraten en een eigen oordeel omtrent de oplossing van de problemen, niemand van de fractie, naar ik vermoed, naar ik aanneem, ontkent dat anderen veel van de opgesomde prioritaire streefdoelen delen of misschien zelfs alle prioriteiten. De ondervinding staft ons niettemin in de overtuiging dat de ideologische verschillen nog steeds bestaan. En wie daarnet goed geluisterd heeft naar mijn collega Beke en die even zal geluisterd hebben naar mijn exposé zal dat wel gemerkt hebben of merken. Het is zo, Collega's, onmiskenbaar de idee van de dood van de ideologieën die ooit door iemand is verkondigd. Dat is dus pure nonsens. Het is trouwens bijzonder gevaarlijk voor de democratie en trouwens ook een bron van maatschappelijk ongenoegen. Maar goed. In elk belangrijk debat, zeker als het met gesloten deuren wordt gevoerd, kan iedereen de breuklijnen tussen de deelnemers en de deelnemende groepen erkennen en soms – ik erken het graag – de breuklijnen binnen de deelnemende groepen. Sociaal bijvoorbeeld is vrijwel iedereen, de vraag is hoe en hoeveel sociaal. De geschetste keuze daarnet van prioriteiten kan daarenboven niemand doen denken dat we als fractie geen oog zouden hebben voor de vele goede initiatieven en de vele vragen binnen beleidsdomeinen als de sport, de personeelsaangelegenheden, de waterbescherming, het milieu, de noord-zuidrelatie, het toerisme en de recreatie, de onvolprezen provinciale recreatieparken, de contacten met de aanpalende regio's. U kent ze allemaal. Het verleden bewijst zonder meer het tegendeel.

Juist omdat we ook dit jaar in de begroting zoveel posten lezen die een respons betekenen op de streefdoelen die we nadrukkelijker willen behartigen, zal onze fractie ze met overtuiging aanvaarden. Nuchter beseffen we daarbij dat de beschikbare middelen beperkt en de bevoegdheden van deze raad strikt gelimiteerd zijn. Een echte greep op dieper liggende en dikwijls fundamentele problemen hebben we allerm minst of nauwelijks. Ik denk onder meer aan de problematiek van de armoede, de gesel van de depressies en de zelfmoorden, bijzondere indrukwekkende cijfers ook voor Oost-Vlaanderen, de denataliteit – de geboortecrash in Vlaanderen, want als men erover praat denkt iedereen dat men straks een pleidooi gaat houden voor de huisgezinnen van de 19de eeuw. Maar het is een gigantisch probleem dat trouwens gelinkt is aan de problematiek van de migratie en dus gelinkt is aan de problematiek van het ongenoegen. U begrijpt wel wat ik bedoel. Maar in elk geval, wij hebben daar geen greep op maar het zijn precies die problemen die eigenlijk veel dieper grijpen dan datgene waar wij mee kunnen bezig zijn -, de problematiek van de vergrijzing, het schreeuwend tekort aan sociale huisvesting, enz... Onder andere om die reden hoop ik dat het Vlaams Parlement straks bij het vaststellen van de kerntaken geen al te drastische uitholling van de raadsbevoegdheden zal dulden. Een gebrek aan voldoende substantiële bevoegdheden maakt instellingen immers overbodig. De huidige senaat lijdt naar mijn oordeel onmiskenbaar onder dit euvel.

In afwachting van het parlementair verdict wachten ons in het komende jaar nog een serie zware klussen zoals de discussie rond het nieuwe provinciedecreet, de uitvoering van de ROM-project Kanaalzone, het Provinciaal Structuurplan, het antwoord op het uitgevoerde personeelsonderzoek en andere. Geconfronteerd met zoveel gewichtige dossiers zouden we haast vergeten dat ons ook nog "de opkuis" van een paar bestofte dossiers wacht : de Huysmanhoeve, de reële leegstand van het huis Thuysbaert, de Bank van de Arbeid.

Mijnheer de Voorzitter, Leden van de Deputatie, Achtbare Collega's, het zou ongetwijfeld de provincie ten goede komen indien deze oude hypotheek zo vlug mogelijk konden worden gelicht.
Dank u.

Applaus

TOESPRAAK DOOR DE HEER M. LOOTENS NAMENS DE SP.A-FRACTIE

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Traditiegetrouw spreekt de kleinste fractie uit de meerderheid als laatste, wat het hem ook in feite gemakkelijk maakt en een dankbare situatie heeft gecreëerd.

Dit begrotingsdebat - dat tegelijk een beleidsdebat is – over het voorliggende begrotingsvoorstel voor 2003, komt op een cruciaal ogenblik. Niet alleen in deze provinciale legislatuur, maar ook in het licht van de hervorming van het Vlaams Binnenlands bestuur. Op initiatief van de Vlaamse overheid staan er immers verschillende provinciale hervormingen op stapel. Ons begrotingsdebat beweegt zich tegen de achtergrond van deze diverse initiatieven die weldra – het ene al vlugger dan het andere - zullen worden opgeleverd. Ik denk hierbij aan :

- het kerntakendebat dat zijn afronding nadert ;
- de opmaak van het provinciedecreet ;
- de discussie over de toekomst van het Provinciefonds ;
- de mogelijke hervorming van de provinciekieswet.

Er zijn op deze gebieden belangrijke gesprekken bezig op allerlei niveaus. Wij hebben er vertrouwen in dat de Vereniging van Vlaamse Provincies, samen met het college van provincieraadsvoorzitters dat actiever is dan in het nabije verleden, in deze besprekingen het primaat van het politieke, de rol van de provincieraad en de vrije debatcultuur steeds zullen verdedigen. Wij rekenen daarin op de steun van onze gemeentelijke mandatarissen – zeer zeker ook in onze raad -, op het Vlaamse parlement en op de Vlaamse regering.

Intussen moet de deputatie verder werken, realistisch en toekomstgericht. Op het vlak van vernieuwing van het provinciebestuur hebben we in Oost-Vlaanderen al enige initiatieven genomen.

In de voorliggende begroting 2003 kunnen we de eerste concrete elementen van deze provinciale vernieuwing ten goede vaststellen. Ik denk hierbij aan :

- een betere communicatie van en door het provinciebestuur met de burger ;
- de gebiedsgerichte werking die in de verschillende beleidsdomeinen een vaste plaats als beleidsinstrument verwerft ;
- een partnerschap met de lokale besturen ;
- het versterken van beleids- en planningsinformatie.

Het zijn allemaal elementen van een provinciale vernieuwing waarvan we ons in deze raad soms te weinig bewust zijn. In het kader van het versterken van de democratische legitimiteit van het provinciale optreden, wil ik de collega's oproepen om hier dan ook meer aandacht aan te besteden. Zo ook aan een aantal vernieuwingen die nog op stapel staan. Ik denk hierbij aan de implementatie van een nieuwe personeelsformatie in functie van de beleidsverklaring en de resultaten van het kerntakendebat. Ik kom hier straks nog op terug. Eerst wil ik even stilstaan bij een aantal vernieuwingstendensen die in de begroting 2003 aanwezig zijn.

Ten eerste rond communicatie.

Communicatiebeleid is in het provinciaal optreden, zoals bij ieder ander overheidsoptreden, een onmisbaar instrument geworden.

De politiek verantwoordelijken van onze provincie hebben de voorbije jaren inspanningen geleverd om te komen tot een degelijk uitgebouwd provinciaal communicatiebeleid. Die inspanningen hebben resultaat opgeleverd. In de voorliggende begroting kunnen we vaststellen dat er een verscheidenheid van communicatieprojecten en acties voorgesteld wordt.

De jaarlijkse nieuwsbrief, een gids voor Oost-Vlamingen, wekelijkse beleidsinformatie in de kranten, het tijdschrift Oost-Vlaanderen Informeel, programma's op de regionale televisie, de website zijn allen herkenbare instrumenten om de inwoners van Oost-Vlaanderen rechtstreeks te informeren.

In het licht van de democratische legitimiteit van het provinciebestuur wil ik toch een kleine kanttekening plaatsen. Er blijft immers nog een "dode hoek" in het provinciaal communicatiebeleid. Met name de communicatie over de beleidskeuzes van de verkozenen in deze provincieraad en de publieke betrokkenheid bij het democratisch gebeuren in de provincieraad is nog te weinig uitgebouwd.

Het is wellicht een uitdaging voor ons allen - politiek verkozenen - om hier aan te werken, maar we vertrouwen de deputatie dat ze daar werk zal van maken.

Mijnheer de Voorzitter, ik laat een paar thema's vallen gezien de tijd, de druk op mij en de druk op iedereen.

DEBATTEN

Meer dan ooit leven we in een kennismaatschappij waarin men steeds meer wil weten en begrijpen. De publieke opinie is terecht kritischer en vraagt objectieve gegevens en motivering voor de genomen beleidsbeslissingen. De bevolking verwacht steeds meer een verantwoording voor de besteding van de overheidsmiddelen.

De behoefte om onze complexe maatschappij te begrijpen is van alle tijden. Alhoewel onze samenleving niet te vangen is in cijfers en grafieken, proberen we haar op allerhande manieren overzichtelijk te maken. Een handig instrument om dat te doen is het gebruik van statistieken en cijfermateriaal.

Metten is weten.

Degelijke statistische informatie is een hoeksteen geworden van een professioneel overheidsbeleid. Bij de voorbereiding van het beleid en de evaluatie achteraf zijn kwaliteitsvolle en accurate gegevensbestanden, alsook relevante beleidsindicatoren van bijzonder groot belang.

Ook als provinciale overheid spelen we in op deze ontwikkeling. In de diverse beleidsdomeinen zijn er reeds beleidsintenties geuit en ook een aantal concrete initiatieven gestart. Ik denk hierbij onder meer aan de "Sociaal-economische schets van Oost-Vlaanderen" van EROV, het "gemeentelijk woondossier", de GIS-projecten, de milieudatabank, enz...

Het lijkt mij zinvol om in het kader van deze vernieuwingstendensen nog eens te herinneren aan de notie 'primaat van de politiek' .

Het primaat van de politiek is in essentie een politiek begrip. In algemene zin houdt het volgende elementen in :

1. de voorrang van de wetgevende macht (de provincieraad) op de uitvoerende macht (de bestendige deputatie) ;
2. de voorrang van de uitvoerende macht op de administratie ;
3. de voorrang van het algemeen belang op het particulier belang.

We moeten met andere woorden ten allen tijde vermijden dat allerhande actoren - consultants, adviseurs, grote en middelgrote deskundigen - met een beperkte democratische legitimering te sterk gaan wegen op de beleidsvoering, op de beleidsbeslissingen. In feite is bij deze gezegd dat goed bestuur in handen moet liggen van verkozenen die verantwoordelijkheid dragen en die, indien nodig, ter verantwoording worden geroepen. Ik heb daarmee niet gezegd natuurlijk dat de politiek zich moet afsluiten van invloeden van buitenaf. Het primaat is niet het doel, het is wel het middel om verantwoordelijkheden af te bakenen en om duidelijkheid te creëren in de verhoudingen in het politiek gebeuren. Maar het primaat van de politiek vereist natuurlijk ook het debat en de open debatcultuur die hier een verworven recht is, denk aan de recente debatten hier, tot gisteren toe, waarbij verschillende andere provincieraden met appreciatie naar ons kijken, mag niet verloren gaan. Het moet allemaal geen eindeloos gepalaver worden. En deze zinsnede kent iedereen. Ik citeer hier iemand uit deze raad. Het werd hier al vroeger gezegd.

De democratie vergt woorden, soms omslachtige woorden, debatten, zoeken naar een compromis, kritiek, oppositie, loyaliteit en goedkeuring, protest en afkeuring. Dat is de democratie en daarin speelt het gesproken woord in deze provincieraad nog steeds een zeer belangrijke rol, ook al hebben onze raadsleden nu de beschikking over allerlei computers, enz...

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, terug naar de begroting 2003.

Er zijn ernstige kritieken gemaakt op de vorm van de teksten van de begroting en op de mogelijkheid om, vanuit de oppositie, of vanuit de meerderheid, amendementen neer te leggen, respectievelijk amendementen te plaatsen in het geheel van de niet altijd gemakkelijk te ontwarren cijfers. De sp.a-groep steunt, met overtuiging, de inspanningen die door de eerste gedeputeerde Marc De Buck, door de ganse deputatie en in het bijzonder ook door de ambtenaren worden gedaan om de begrotingslectuur tegelijk voortdurend te moderniseren en toch het democratische gehalte te handhaven. We waren in oefening dit jaar. Dit is duidelijk.

Ik wil enkele voor de sp.a belangrijke aspecten in deze begroting aanstippen. Ik zal het in deze algemene beschouwing beperkt houden tot de grote lijnen in een aantal beleidsdomeinen.

De collega-fractieleden zullen in de thematische debatten de kansen ten volle benutten :

- om onze beleidsvisie kenbaar te maken betreffende de verschillende specifieke beleidsaspecten ;
- en om kritische bedenkingen te plaatsen bij de uitvoering van deze begroting ;
- en om hun wensen te uiten over de toekomstige krijtlijnen van het provinciaal beleid.

Het moge niettemin duidelijk zijn dat de sp.a-fractie de basisopties vervat in deze begroting uitdrukkelijk zal verdedigen en het voorgestelde beleid van de meerderheid steunt. De sp.a-groep in deze provincieraad blijft met volle overtuiging achter de deputatie staan. Dat wil niet zeggen dat elke beleidsdaad, groot of klein, op onze algemene enthousiaste instemming kan rekenen. Soms hebben ook wij kritiek en, in de nieuwe stijl die nu al enkele jaren vorm krijgt, wordt er ook vanuit de meerderheid soms terechte kritiek op de deputatie geuit.

De loyaliteit van de Vlaamse socialisten wil echter wél zeggen dat het algemeen beleid van de deputatie en ook het grootste deel van de concrete afzonderlijke beleidsbeslissingen onze volle steun genieten. Wij vinden dat de deputatie, die nu al enkele jaren bestuurt met deze zeer grote meerderheid, poogt om zo progressief mogelijk, zo sterk mogelijk in de aanpak van de provinciale problematiek en zo open mogelijk te besturen. Deze steun aan de deputatie is natuurlijk kritisch, maar opbouwend en totaal, in volle loyaliteit.

De argumenten hiervoor liggen vervat in diverse beleidsdomeinen waar de provincie met relatief bescheiden middelen het verschil kan maken en maakt. Het eerste domein is de recreatie en domeinen, wat belangrijk is voor de socialisten. We benadrukken de belangrijke inspanningen in de begroting 2003 waarmee de provincie wil voorzien in klantvriendelijke, laagdrempelige en kwaliteitsvolle sociale dagrecreatie en toerisme met aandacht voor sport, cultuur, natuur en opvoeding.

Dagrecreatie is en blijft bij uitstek een sociaal gebeuren in het gezelschap van familieleden, vrienden of kennissen. De provinciale domeinen vervullen hier een belangrijke maatschappelijke taak. Niet gericht op een overdadige consumptie en commercialiteit maar in eerste instantie gericht op welzijn (fysiek, psychisch, socio-cultureel). Mits een continue aandacht voor dit laatste aspect, leveren de provinciale domeinen een belangrijke bijdrage in een volwaardige vrijetijdsbeleving van veel gezinnen en ouderen met een laag inkomen, gehandicapten en jongeren.

Over het sociaal beleid wil ik iets uitgebreider zijn.

Hoewel op ieder moment, ook in de commissie, verschillende invalshoeken worden gehanteerd, is het duidelijk dat het sociale profiel van het beleid aanwezig is en ook aanwezig moet blijven in deze provincie.

Dit is voor ons essentieel : gelijke kansen voor iedereen, gelijke kansen aan de start, hulp en begeleiding aan de zwakken, sociale rechtvaardigheid. Ik heb het vandaag nog gehoord. Het zijn even zoveel thema's die door onze nationale sp.a-voorzitter steeds in de verf worden gezet, die wij delen en die wij terugvinden in het beleid van deze deputatie.

Het sociaal beleid van de provincie omvat uiteraard veel meer dan de begroting van de directie Welzijn en Gezondheid. Dat is duidelijk.

Ik beperk mij tot twee specifieke punten. Ook mijnheer Liebaut heeft er daarstraks op gedrukt, maar soms herhaalt men zich toch een keer.

Het thuiszorgbeleid neemt traditioneel een belangrijke plaats in het provinciaal welzijns- en gezondheidsbeleid.

Thuiszorg door familieleden is echter maar haalbaar indien er voldoende professionele thuishulp beschikbaar is, ook 's avonds en in het weekend. Het verheugt ons dan ook dat er in de begroting 2003 inspanningen geleverd worden om het provinciaal ouderenzorgbeleid uit te breiden met de ondersteuning van dag- en nachtopvang, kortverblijf en zorgvernieuwingprojecten. Deze initiatieven kunnen familieleden ontlasten en een aanvulling bieden op de andere thuiszorginitiatieven.

We verwelkomen tevens de beleids optie om de relatie tussen het provinciaal welzijnsbeleid en de OCMW's actief te behartigen. Het ondersteunen van het lokaal sociaal beleid, in het bijzonder van de OCMW's, is voor de sp.a-fractie een essentieel element voor het verder uitbouwen van het provinciaal sociaal beleid. Mijnheer De Vilder zal er bij de thematische bespreking uitgebreid op tussenkomen.

DEBATTEN

Ten tweede iets uitgebreider nog over het cultuurbeleid.

Het provinciaal cultuurbeleid blijft steunen op twee pijlers : enerzijds ondersteunen van creatie en productie, anderzijds spreiding van cultuur. In onze drang om alle lagen van de bevolking te laten participeren aan het culturele leven, gaan we gelukkig niet volledig voorbij aan het aspect creatie. Het is immers in de creatie dat de kwaliteitsbasis van culturele leven wordt gelegd. Positief is ook dat via verschillende jongerenprojecten de jeugd actiever wordt betrokken bij het provinciaal cultuurbeleid.

Als sp.a willen we benadrukken dat het provinciaal cultuurbeleid de hele provincie moet blijven 'coveren' en tegelijk een voedingsbodem moet zijn voor toonaangevende en vernieuwende cultuurprojecten.

De begroting 2003 komt in die zin tegemoet aan onze verwachtingen.

Vooreerst op een niveau van de kleinschaligheid : velen in onze provincie moeten worden aangemoedigd, verdienen aanmoediging, omdat zij, individueel en vooral in groep, bezig zijn met het culturele leven, ter plaatse, in hun dorp, hun gemeente, hun stad. De provincie heeft hier de belangrijke taak om, naast en met de steden, gemeenten en dorpen, voortdurend te helpen, te subsidiëren, te steunen, aan te moedigen.

Er is natuurlijk een ander niveau : we hebben het al zo dikwijls hier gehad over de centers of excellence. De provincie moet onvermoeid verder steunen waar het de grote cultuur, de cultuur met een grote C, betreft.

De deputatie vervult deze taak en de gedeputeerde voor Cultuur weet dat hij onze steun ten volle geniet. Hij leidt twee belangrijke departementen, het sociale en het culturele, in ons provinciebestuur. Ze hebben eigenlijk veel met elkaar te maken. Cultuur mag zich nooit vervreemden van de basis. Ook in het culturele vlak, bij uitstek bijna, geldt de gedachte dat er gelijke kansen moeten zijn voor iedereen.

Maar het is geen toegeving aan een verkeerd begrepen elitisme, wanneer we ook de "grote" cultuur in zijn prachtige, schitterende, talentvolle, ja geniale vormen steunen. Vandaar de noodzaak van de verdere hulp aan de centers of excellence, die we kennen, zonder bekribbeling, zonder verkeerd geïnterpreteerde spaarzaamheid, die alvast beter soms gierigheid of bekrompenheid zou worden genoemd.

Wij pleiten dus, binnen de budgettaire mogelijkheden voor een genereuze culturele en sociale politiek, zoals het bezig is, nu al verschillende jaren. We weten dat de desbetreffende commissies daarin waakzaam toekijken, de gedeputeerde begeleiden, inspireren, aan kritiek onderwerpen, steunen. Zo is het goed in een democratisch geheel en zo moet het zich verderzetten.

Het is ondenkbaar, ook al na de recente interpellatie van onze collega quaestor Jo De Loor, hier niet even over het Forum te spreken. Dat sluit immers naadloos aan bij onze optiek nopens het steunen van de cultuur op een hoog niveau.

Soms is de provincie daar overigens al wonderwel in geslaagd : het prestigieuze, historisch verantwoorde en toeristisch terecht zo succesvolle project rond Ename, ons museum en de site in Velzeke-Zottegem, het zijn namen die ver over de Vlaamse grenzen klinken.

Terecht. Het kost allemaal veel geld en het heeft veel geld gekost in de investering. Maar geld voor cultuur is nooit verspild.

Zal men hetzelfde kunnen zeggen over het Forum, binnen enkele jaren ? Mijn groep, Mijnheer de Voorzitter, heeft daar vragen bij.

Wij staan achter de gedachten die verwoord zijn door gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren, in zijn antwoord aan Jo De Loor, inderdaad, kort geleden.

Het is nodig dat de provincie volgt, participeert, aanwezig is en hier ook dit belangrijke project desgevallend steunt. De vraag is natuurlijk of het een oordeelkundig project is dat bestand is tegen de besprekingen, de kritiek, de bedenkingen, in het debat dat nog verre van beëindigd is, ja, eigenlijk nog volop bezig is.

De site waar het Forum zou komen is merkwaardig. Ze bevindt zich dicht bij het PAC, dat architectonisch al zoveel terechte kritiek heeft gehad en dat er nu natuurlijk al enkele jaren staat... Is het een tweede kans om daar iets naar de toekomst toe te bouwen dat architectonisch verantwoord is ? Zeer zeker.

Zijn er andere opties mogelijk voor die site, aan een deel van de oude Schelde ? Zonder twijfel. Moeten daarbij geen alternatieve opties worden nagekeken ? In onze groep rijst de vraag of bijvoorbeeld bewoning, gezondmaking van deze buurt – die in een zekere mate verloederd is, rond het oude circus, in onze provinciehoofdstad – geen voorrang zou moeten hebben op het thans bestaande project van Gerard Mortier. Een gezondmaking van het water, waterzuivering op die plaats, renovatie, met daarbij dan een op de mens, de burger, de stedeling gerichte gerenoveerde woningbouw in stedelijke kleinschaligheid. Is dat onderzocht ? Kan dat nog onderzocht worden ? Het moet zeker eens van naderbij bekeken worden.

Let wel : wij blijven de deputatie steunen in haar houding tegenover het project. De provincie steunt dus de gedachte dat een groots cultureel project daar aanwezig kan zijn en zijn kans moet krijgen. De provincie steunt ook verder de voorbereidende werkzaamheden, met het secretariaat, enz... Maar in mijn groep gaan er stemmen op, Mijnheer de Voorzitter, om alle alternatieven nog eens grondig af te wegen.

Komt daarbij dat wij denken dat in het debat met vooral en met name de Gentse culturele scène niet altijd de werkelijke ideeën naar boven komen. Als we immers letten op de verschillende locaties die in onze provinciehoofdstad tot stand zijn gekomen op het culturele vlak, van het Kunstencentrum Vooruit tot de fraai gerenoveerde Beurs op de Kouter, over de concertzaal in de Bijloke, naar de althans voor een deel reeds gerenoveerde Opera, enz... is het voor ons een open vraag gebleven of alle pro's en contra's van het project van Gerard Mortier goed zijn afgewogen en vooral, of een paar alternatieven op die site, zoals zopas even aangeraakt – woningen -, hun kans hebben gekregen.

Temeer, daar de fractie waartoe ik behoor – maar we hebben ook al bij Agalev en elders in andere groepen dit soort geluiden opgevangen – zich vragen stelt nopens de enigszins brutale kwestie van vraag en aanbod op de culturele markt in Gent. Ik zeg : “de enigszins brutale kwestie”, omdat in het debat daarin dus niet altijd de echte ideeën naar boven komen. Niet iedereen zegt wat zij of hij echt denkt over het Forum. Is een project, gericht op een aanwezigheid van duizenden – op enkele kilometers van het nieuwe concertgebouw in de hoofdplaats van de provincie West-Vlaanderen trouwens – voldoende afgetast, op de alternatieven en op het geheel van de mogelijkheden ? Het is voor ons een open vraag, die nog niet opgelost is.

Dit is de voorzichtige omschrijving van onze verdere principiële steun aan het idee, omkleed echter met bestuurlijke bezorgdheid.

Deze bezorgdheid blijft ook financieel zeer groot : ons budget zal door deelname aan het project zeer beïnvloed worden. En de culturele noden van de provincie, van Geraardsbergen tot Aalst, van Gavere tot Lebbeke, van Lokeren tot Deinze en Zelzate – en overal elders – blijven ook plaatselijk zeer belangrijk. Dat is al vele malen gezegd.

We vernemen dat op het kabinet van minister Paul Van Grembergen het beleid van minister Anciaux in die zin zal worden voortgezet dat de middelen voor het Forum zouden worden vastgelegd.

Begin oktober zou op het kabinet reeds een dossier met een definitief bouwprogramma verwacht worden, met de vraag naar de selectie van architecten.

Dat zijn nog maar geruchten die we kunnen opvangen.

Er wordt ook veel over de architectuurwedstrijd gesproken.

Dit alles plaatst het geheel nog altijd in een wereld van onzekerheid.

Dat moet ons niet afschrikken : het project is groots, prestigieus, interessant en overweldigend. Als het gaat, als het verantwoord is ten volle, moeten we, als provincieraad, daaraan ten volle medewerken.

Maar, zoals gedeputeerde Van Der Meiren het heeft gezegd : in de huidige fase is onze medewerking zowel kritisch als positief.

Onze steun blijft dus verworven.

DEBATTEN

Maar met onze provinciehoofdstad, met het stadsbestuur van Gent, zou toch nog eens alles moeten worden afgetast : ook de alternatieve mogelijkheden, die zich situeren rond de mogelijkheid van een historisch verantwoord woonproject, met waterzuivering, renovatie, sanering, op een sociale schaal. We zijn er dus nog niet uit, Mijnheer de Gedeputeerde.

Last but not least, het provinciaal onderwijs.

Zonder vooruit te lopen op het onderwijsdebat, wil ik wijzen op de voortrekkersrol die ons provinciaal onderwijs op meerdere terreinen vervult.

Met genoegen heb ik de debatten gevolgd in de commissie Onderwijs, Mijnheer de Voorzitter. Wij zijn er fier op dat onze gedeputeerde Ivan Verleyen, in moeilijke omstandigheden, het schip van het provinciale onderwijs al door verschillende kleine en grote stormen heeft geleid. Onderwijsman als hij bij ervaring zelf is, gekomen vanop het terrein, weet hij wat een klas is, een school, een onderwijsnet.

Er is in deze raad unanimiteit, zo mag ik zeggen, rond de kwaliteit van het provinciaal onderwijs. Zopas bereiken ons de voorlopige leerlingcijfers zoals geteld op 1 september 2002, daar waar de cijfers voor de richtingen sociale promotie maar gekend zijn eind oktober.

Deze cijfers zijn bemoedigend : ze werden al even becommentarieerd in de commissie Onderwijs, terwijl ze bewijzen dat er een grote stabiliteit bestaat in ons provinciaal net, dat zijn plaats zeker heeft in de pluralistische waaier van het onderwijs in onze regio.

Ik durf herinneren aan de krachtlijnen die nog uiteengezet zijn in de commissie en die wij toch ook tot de onze maken :

- deze socialistische fractie wenst dat het onderwijs in de provincie verder gaat op de ingeslagen kwalitatieve weg, in openheid en in sociale gerichtheid. De gedeputeerde geniet daarin natuurlijk onze volledige steun ;

- in het onderwijs is een zekere pedagogische rust nodig. Voorzitter Van Eeckhaut heeft er, als oud-schepenen van Onderwijs van de stad Gent – het is een hele tijd geleden, maar nog geen eeuwigheid -, nog eens aan herinnerd in de commissie. De scholen, de klassen, de leerlingen, de leraressen en leraars moeten in een sfeer van stabiliteit kunnen werken.

Al teveel nieuwe experimenten, niet altijd weloverwogen, moeten worden vermeden. Natuurlijk moet het onderwijs tegelijk voortdurend progressief op de toekomst gericht zijn. Het is soms een moeilijke evenwichtsoefening ;

- zoals de lerares en de leraar autonoom zijn in de klas en over zoveel mogelijk vrijheid moeten beschikken, denken we dat ook onze onderwijsinstellingen zelf zoveel mogelijk plaatselijke autonomie moeten genieten.

Natuurlijk : de deputatie bestuurt, Ivan Verleyen kijkt toe, het geheel van de inspectie en de administratie, de pedagogische omkadering, de administratieve hulp : het moet vanuit Gent komen. Maar de echte autonomie van de school moet tegelijk in de hand worden gewerkt, zoveel mogelijk ;

- er was een interessante vraag in de commissie van Agalev-lid Peter Van Autreve. Het ging over de teksten die ter beschikking zijn gesteld rond het onderwijs en rond de discussie over de begroting. Deze teksten zijn trouwens zeer goed opgemaakt. Daarin wordt er ook over het open burgerschap gesproken, het volwaardige burgerschap, als ik even mag parafraseren.

Onze scholen moeten natuurlijk in de eerste plaats onderwijs verstrekken. Het komt in de scholen op het onderwijs aan.

Maar daarnaast moet het leefklimaat van de school doordrenkt zijn van de waarden die ons dierbaar zijn : democratie, vrije meningsuiting, gelijkheid in kansen voor allen, hulp en steun aan de zwakkeren, op gelijk welk gebied en tegelijk ook positieve begeleiding van degenen die sterker zijn en die zich moeten kunnen ontplooiën, intellectueel en cultureel. Pluralisme ook, verdraagzaamheid, afwezigheid van ieder fanatisme, uit welke hoek dan ook : onze provinciale scholen beantwoorden daar gelukkig aan.

Onderwijs vergt natuurlijk ook geld. Ooit werd er hier gezegd : het onderwijs is geen winstgevende activiteit. Het onderwijs is geen bedrijf. Ook hier dus, zoals op de andere gebieden, moet de deputatie, met alle budgettaire omzichtigheid, met alle zorg van de goede huisvader, tegelijk zo genereus, zo breed mogelijk zijn. Rustige budgettaire evenwichten betekenen niet dat men op een koele manier gierig moet zijn. Gelden moeten verstrekt worden, geïnvesteerd, besteed en gecontroleerd. We weten dat gedeputeerde Verleyen daar in de onderwijssector op waakt en we steunen hem volledig. Dat is vanzelfsprekend. Die steun kadert zich trouwens in onze grondige steun aan de gehele deputatie.

Al deze elementen samen, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, laten mij besluiten dat de sp.a-fractie de voorliggende begroting zal goedkeuren.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Ik geef graag het woord aan de eerste gedeputeerde voor een traditionele repliek. Daarna zullen we de algemene bespreking misschien nu al kunnen afsluiten, om dan tot de artikelsgewijze bespreking over te gaan.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De problematiek rond de ondoorzichtigheid van het begrotingsdocument kwam reeds uitgebreid aan bod in de eerste commissie. Een aantal van de vaststellingen van raadslid Van Hecke moet ook ik onderschrijven, maar zonder alle problemen te willen verklaren door de invoering van de nieuwe provinciale boekhouding en de bijhorende nieuwe software, wil ik toch enig begrip vragen voor de snelheid waarmee deze vernieuwing gepaard diende te gaan.

Naast de gesignaleerde problemen zoals de onbeschikbaarheid van de rekeningcijfers 2001, softwarefouten bij de begrotingscijfers 2002 en de ontoereikendheid van de toelichtingen, wil ik toch ook een aantal mogelijkheden van het nieuwe systeem benadrukken. De overzichtslijst van de subsidies bundelt in een handig document het volledige subsidiëringbeleid van de provincie. Vanaf volgend jaar zullen ook de rekeningcijfers 2002 en begrotingscijfers 2003 in dit document afgedrukt worden, waardoor in één handig document alle subsidies verzameld worden. Ook alle voorgenomen investeringen worden opgenomen in de volledige investeringslijst (terug te vinden in de toelichtingen).

Blijft natuurlijk de fundamentele discussie over de mate van detaillering van het begrotingsontwerp : in de huidige structuur is er geopteerd om te werken met ver doorgedreven functionele codes (de kostenplaatsen), de economische codes (kostensoorten) worden gegroepeerd. Zoals reeds in de eerste commissie is afgesproken, zal de bestendige deputatie onderzoeken op welke manier de onderliggende detailinformatie aan iedereen kan beschikbaar gesteld worden, zonder de raadsleden te verdrinken in een overvloed aan papier. Het extranet kan hier mogelijk een oplossing bieden.

We hebben het beeld gemaakt, het bos, de bomen, de blaadjes. Hoever kunnen we gaan, en tot hoeverre blijft het mogelijk, collega's.

Naast de vorm van het document heb ik uit de toespraken de vrees voor het uit de pan swingen van de uitgaven onthouden. Collega Van Hecke stelt zich de vraag welke koers het provinciale begrotingschip vaart. De cijfers die aangehaald worden om de toekomstige schipbreuk te staven, moet ik in ieder geval nuanceren. Blijkbaar heeft de collega wel de cijfers, maar niet de verklaring erbij gehoord wat natuurlijk altijd gevaarlijk is. Het onderscheid tussen een begrotingsresultaat en een rekeningresultaat is de belangrijkste verklaring voor het grote tekort eigen dienstjaar, dat dan door het overschot van de vorige jaren kan opgevangen worden. Immers, een begroting bevat alle kredieten die noodzakelijk geacht worden om het provinciale beleid te kunnen voeren. Het is niet meer dan logisch dat niet alle kredieten ook effectief aangewend worden, (u weet dat even goed als ik collega, alleen in de interpretatie van de feiten kunt u altijd een doemscenario opzetten door de cijfers uit hun verband te rukken) waardoor het rekeningresultaat een veel beter resultaat vertoont dan het geraamde begrotingsresultaat.

De door raadslid Van Hecke aangehaalde evolutie van een positief begrotingsresultaat in 2001 van 20 miljoen EUR naar een negatief resultaat in 2003 van 34,7 miljoen EUR, vergelijkt een geraamd begrotingsresultaat (negatief) met een gerealiseerd rekeningsresultaat (positief).

De stijgingspercentages van personeelskosten (4,5 % ipv 15,9 %) en overdrachten (11,8 % in plaats van 34,5 %) zijn van een heel andere orde dan wat in de toespraken van Agalev en Vlaams Blok gesuggereerd werd. Blijkbaar werden deze percentages berekend door de vergelijking te maken van de begroting 2002 voor conversie naar de nieuwe boekhouding en de begroting 2003.

DEBATTEN

De raadsleden herinneren zich ongetwijfeld dat de begroting 2002 geconverteerd werd naar de nieuwe functionele-economische codes, als men gaat vergelijken tussen de niet-geconverteerde cijfers en de geconverteerde cijfers, met de vermelding die we reeds gemaakt hebben met de belangrijke verschuivingen tussen gewone en buitengewone dienst, dan komt men tot zulke resultaten. Maar ik denk dat er toch ook een vorm van intellectuele eerlijkheid moet bestaan, wanneer men het heeft over cijfers en dat men ook moet zien hoe ze in hun werkelijke context moeten geplaatst worden. De belangrijkste reden voor de verdere stijging van de overdrachten in 2003 ligt in het finaliseren van verschuivingen van toelagen, van de buitengewone naar de gewone dienst.

De evolutie van de provinciale financiën wordt nauwgezet opgevolgd : de ingrepen in het provincie- en investeringsfonds maken de verdere ontwikkeling van een dynamisch beleid er niet eenvoudiger op. Door tot 2006 een sluitend financieel meerjarenplan te kunnen voorleggen, toont de deputatie aan dat zij er vooralsnog in geslaagd is, deze moeilijke oefening tot een goed einde te brengen. Collega's van Agalev, hier komen we dus opnieuw bij het verschil tussen uw interpretatie en de werkelijkheid. Natuurlijk is het gemakkelijker om cijfermatig een doemscenario op te zetten daar waar je ook weet dat je beleidsmatig in een meerjarenplan dezelfde principes moet volgen van in een begroting. Ook voor het meerjarenplan geldt immers dat het een planning betreft : niet alle plannen worden uitgevoerd, waardoor het uiteindelijke financiële resultaat heel wat beter oogt, maar men is verplicht om jaar op jaar die maximale cijfers mee te nemen. De middelen uit het gewone reservefonds worden sowieso meegeteld voor de berekening van het begrotingsevenwicht tot 2006 : in de meerjarenplanning is de opname van het reservefonds in de volgende drie begrotingen voorzien, maar bij de opmaak van de volgende begrotingen zal door het incorporeren van het positieve rekeningresultaat tot een minimum kunnen beperkt blijven. U weet heel goed wat het verschil is tussen de rekeningsresultaten en de begrotingscijfers. U wist dat ook zeer goed toen u uw verklaring voor AVS afgelegd hebt, maar het is uw goed recht om het vanuit uw standpunt te bekijken, maar u mag natuurlijk ook de werkelijkheid niet vergeten. Het rekeningsresultaat zal uiteindelijk veel gunstiger zijn dan zoals het in het meerjarenplan gesteld wordt. Het is als het ware een veiligheidsgordel die opgesteld wordt om bij het optimaal opnemen van de begroting, er toch voor te zorgen dat de rekeningen nog positief blijven. Raadslid Van Vooren verwijst naar de uitgavenprognoses voor 2004, die lager liggen dan de begrotingcijfers 2002. Als het raadslid nader toekijkt in het meerjarenplan, zal hij zien dat er ook een prognose 2002 vermeld is, die beduidend lager uitvalt dan de prognose 2004. Immers, op basis van de realisatiepercentages uit het verleden (percentage van uitgavenkredieten die effectief uitgevoerd werden) wordt ook voor begroting 2002 gepoogd een zo realistisch mogelijke prognose te maken, die inderdaad een stuk lager uitvalt dan de begroting 2002.

Door de reeds aangekondigde optie om nieuwe projecten met bijhorend personeel enkel op te starten als er op andere projecten kan bespaard worden, moet de uitgavengroei binnen de premisses van het financieel meerjarenplan kunnen gehouden worden.

De stelling van collega Van Hecke over de verwaarlozing van het pensioenfonds is onjuist : de ingeschreven kredieten zijn enkel de uitvoering van de beheersovereenkomst tussen het pensioenfonds en de provincie Oost-Vlaanderen en zijn gebaseerd op een uitvoerige actuariële studie. Van verwaarlozing kan hier zeker geen sprake zijn. Ik kom hier verder nog op terug wanneer raadslid Mendonck over dit punt tussenkomt.

Over het kerntakendebat wil ik het hier niet hebben, wel wil ik herhalen dat de deputatie in afwachting van de definitieve resultaten van dit debat, haar beleid hierdoor niet wenst te laten beïnvloeden. De taken inzake de eindverwerking van het huishoudelijk afval worden immers reeds aan de provincies toebedeeld in het Vlaams afvalstoffenplan en staan los van het kerntakendebat.

Dit zijn kort enkele beschouwingen op de elementen die door de fractieleiders van de oppositie aan het begrotingsdebat werden toegevoegd. Ongetwijfeld zal er bij de sectorale bespreking van de begroting 2003 voldoende stof zijn voor een boeiend debat.

Ik ben niet gedetailleerd willen ingaan op een aantal opmerkingen, maar dat zal ongetwijfeld later gebeuren.

Dank u.

applaus

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, uw beknoptheid siert u en geeft reeds een algemene aanzet tot de artikelsgewijze bespreking, zoals uzelf hebt aangeduid.

Ik krijg een bericht van de heer Lootens dat hij, noch de voorzitter van deze raad een broederstrijd binnen Agalev willen tot stand brengen over Mendonck, van Mendonck en Van Autreve. Het was inderdaad collega Van Autreve (zoals mijnheer Lootens bedoelde) die in de onderwijscommissie is tussengekomen. Dat is bij deze dus goedge maakt, maar de enige schuldige daarvoor is - zoals u kunt denken - mijnheer Lootens die zich vergist had.

Neen, neen, ik had hem slecht geïnspireerd want we zochten nog even naar de notulen van die commissie, die zeer interessant waren. Eer wie eer toekomt, het was de collega Van Autreve die de opmerkingen had gemaakt. Mijnheer Lootens bezorgt mij daarover een nors briefje en ik heb al zoveel redenen om met hem de laatste uren in onmin te leven. Dus ik moet voorzichtig zijn.

Is er nog iemand die het woord wilt ?

Uiterst kort, Meester Van Hecke.

In der Beschränkung zeigt sich der junge Meister.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had natuurlijk wel verwacht dat de eerste gedeputeerde in zijn antwoord zou verwijzen naar het verschil tussen wat een begroting is en wat de resultaten zijn.

Wanneer we naar de cijfers kijken die op papier staan, dan zien we heel duidelijk een evolutie. Als dat nu een procentje meer of minder is, die procenten staan erin, zoals de schulduitgaven die met 20 % stijgen en dergelijke meer.

De eerste gedeputeerde verwijst wel naar wat ik in de toespraak heb uiteengezet, maar ik ben wel niet de enige, want ik heb bijna net hetzelfde gehoord van fractieleider Liebaut. Hij sprak over de bedreigingen, als het ging over het financieel beleid. Hij zei zelfs dat hij het eufemistisch uitdrukt. Hij sprak over een verkeerslicht dat op oranje staat en hij sprak zelfs over mogelijk snoeiwerk nadien. Ik heb het zeer goed gehoord. Ik denk dat we ongeveer dezelfde analyse hebben. Natuurlijk kan men zeggen dat we veel begroten, maar dat we toch niet alles gaan uitvoeren en ik hoop ook dat een aantal dossiers niet uitgevoerd zullen worden. Men vertrekt hier met een filosofie van we hebben veel plannen, maar we gaan ze toch niet uitvoeren, dus het zal allemaal wel meevallen. In ieder geval dit zijn de cijfers.

De heer voorzitter

Dank u. Ik denk dat dit thema nog kan terugkomen in de bespreking van de artikelen.

Dat zal zeker zo zijn want niemand moet nu zijn waarheid daarover afstaan.

Is er nog iemand die wil aansluiten in de replieken over de algemene bespreking ? Dan is de algemene bespreking bij deze afgesloten.

Ik stel voor aan de raad, namens het bureau, dat we de ordemotie van de *sp.a* in verband met de activiteit die zondag doorgaat in het gebouw die door de provincie gesubsidieerd is, omdat vooraf te agenderen morgen om 17 u. Zo kunnen de fracties nog eens nadenken over de ordemotie die ondertussen verdeeld is.

Stemt de raad daarmee in ?

De raad stemt in.

Dan starten we nu met de artikelsgewijze bespreking van de begroting. Hoffelijkshalve heb ik aan één van onze seniorleden mijnheer Tortelboom beloofd, dat ik zijn tussenkomst zal weerhouden, ik geloof dat hij morgen kan komen.

DEBATTEN

Morgen zal de heer Beeckman mij moeten vervangen want normaal zou ik naar Hasselt moeten voor de VVP, maar ik heb me laten verontschuldigen voor redenen van persoonlijke en familiale aard. De eerste ondervoorzitter zal mij dan vervangen.

Dan zou ik nu nog het woord willen geven aan de heer Mendonck.

Het financieel-budgettaire aspect

OVERBOEKINGEN

P. 22 : OVERBOEKINGEN : TUSSENKOMST OVER DE OVERBOEKING NAAR DE VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer Mendonck

De vzw Pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen speelt een belangrijke rol binnen het financiële beheer van de provincie. Het is deze vzw die de opdracht heeft de financiële middelen te genereren om de pensioenen van de statutaire personeelsleden uit te betalen. Tussen het provinciebestuur en de vzw Pensioenfonds zijn een aantal overeenkomsten vastgelegd over financiële transacties. Jaarlijks maakt de vzw het geraamde bedrag van de statutaire rustpensioenen aan de provincie over. Voor 2003 gaat het over 4 950 000 EUR.

In de beheersovereenkomst staat ook dat de provincie Oost-Vlaanderen jaarlijks 9,10 % van de loonmassa van de statutaire personeelsleden aan de vzw Pensioenfonds dient over te maken, dit om de toekomstige dekking van de statutaire rustpensioenen te verzekeren. Voor 2003 is dit 1 950 000 EUR. Hetzelfde niveau als in 2002.

Maar om op termijn de financiële middelen te voorzien om de pensioenen zonder problemen te kunnen uitbetalen, is meer nodig dan de jaarlijkse toelage van de provincie. Het geld van het pensioenfonds moet opbrengen !

Gemiddeld dienen we per jaar een rendement te halen van 7,15 %. Hier kan best wat schommeling in zitten, maar op lange termijn is 7,15 % op jaarbasis nodig om de uitbetaling van de pensioenen te verzekeren, bij een dotatie van de provincie van 9,10 % van de loonmassa.

Om dit doel te bereiken worden de financiële middelen van het pensioenfonds beheerd en ingezet op de financiële markten. Met een risicoloze termijnrekening haal je uiteraard geen 7 % rendement, dus nemen de beheerders van het pensioenfonds ook risico's. Het is geen nieuws als ik zeg dat de financiële markten het de laatste tijd moeilijk hebben. Ook al is het pensioenfonds nog redelijk conservatief belegd (het % aandelen moet onder de 35 % blijven), we delen wel in de klappen ! In 2001 was het resultaat van de beleggingen - 4 % of een verlies van 3.700 000 EUR. Op 31/12/01 had het pensioenfonds 100 005 284 EUR (4 036 121 708 BEF) in portefeuille.

2002 kondigt zich nog dramatischer aan. De eerste 8 maanden van het jaar is 5 % van de middelen (5 miljoen €) als sneeuw voor de zon verdwenen. In 2002, en volgens het voorliggende begrotingsvoorstel ook in 2003, halen we 3 000 000 EUR meer uit het pensioenfonds (voor uitbetaling pensioenen) dan wat er ingestopt wordt (dotatie provincie). Het pensioenfonds zit dus in een negatieve spiraal.

Hier dient dringend ingegrepen te worden.

Laat ons ook even stilstaan bij de actuariële studie van 1 juli 2000. Hierin komen een aantal elementen aan bod die aangeven wanneer we kunnen spreken van een gezonde financiële situatie van het pensioenfonds. De bedrijfsrevisor heeft trouwens in haar jaarverslag 2001 ook nog eens verwezen naar deze actuariële studie.

De standaardregel is dat een dotatie van de provincie van 9,10 % van de loonmassa van de statutaire personeelsleden voldoende is indien het rendement van het pensioenfonds 7,15 % bedraagt ! De studie stelt zelfs dat op basis van voorzichtige hypothesen in de toekomst een minimum dotatievoet vereist zal zijn van 15,75 % !

Na de negatieve resultaten van 2001 en met de slechte vooruitzichten voor 2002 is het dan ook enorm opvallend dat de provinciale dotatie naar het pensioenfonds voor 2003 niet wordt verhoogd. De deputatie blijft voorstellen om slechts 9,10 % van de loonmassa naar het pensioenfonds over te boeken. Zelfs twee jaar na de aanwijzingen van de bedrijfsrevisor en met twee rampzalige jaren achter de rug, blijft de deputatie kiezen voor een ongewijzigde koers. Het is een rampzalige koers !

Ofwel verwacht de bestendige deputatie volgende maand de grote ommekeer op de beurzen, waardoor we alle verliezen van het jaar op een draffie wegwerken. Een uitermate optimistische visie die, naar ik vrees, niet door deskundigen zal ondersteund worden. Ofwel gaat de deputatie onverantwoord te werk. Men vergeet dat het veilig stellen en verzekeren van de pensioenen van het personeel een cruciale opdracht is van het bestuur.

Het financieel meerjarenplan laat ook niet toe om nog lang af te wachten. Binnen twee jaar zijn er geen reserves meer om massaal middelen over te boeken naar het pensioenfonds als het op dat moment noodlijdend zou zijn.

Voor Agalev is het duidelijk. Willen we geen risico lopen om met de uitbetaling van de pensioenen op termijn in moeilijkheden te geraken dan moeten we nu handelen. Dit betekent dat we in 2003 de dotatievoet dienen op te trekken tot het door de actuariële studie voorgestelde niveau van 15,75 % van de loonmassa van de statutaire personeelsleden.

De Agalev-fractie is dus van mening dat het voor 2003 noodzakelijk is om 3 373 500 EUR over te boeken naar het pensioenfonds. Dit is een verhoging van de overboeking met 1 423 500 EUR.

Agalev stelt voor om het geld dat was bedoeld om putjes te maken wordt gebruikt om een put te vullen. We zullen dan ook een amendement in die zin indienen.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Het punt staat geagendeerd onder "overboekingen". Ik zal het inleiden, maar uiteindelijk gaat het over de werking aan het provinciefonds en over het aspect personeel. Daarom zal de gedeputeerde Van Gaeveren antwoorden wat het betreft het provinciefonds en collega Vercamer wat betreft het personeel.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Raadslid Mendonck is een van onze nieuwe leden van de vzw Pensioenfonds. We hebben die zaak ook besproken in de laatste raad van bestuur. Hij spreekt zijn vrees uit dat de huidige dotatie aan de vzw Pensioenfonds van 9,10 % van de weddemassa, onvoldoende is om de pensioenverplichtingen op lange termijn na te komen. Het raadslid verwijst hiervoor ondermeer naar de slechte beursprestaties en naar de actuariële studie uit 2000, waarin voor de toekomst een bijdragevoet van 15,75 % vooropgesteld wordt.

Samen met raadslid Mendonck hebben wij allemaal moeten vaststellen, op de laatste vergaderingen van de raad van beheer, dat de rendementen van het pensioenfonds in 2001 en nu ook in 2002 negatief zijn. Wie enige interesse vertoont in het financieel-economische gebeuren, kijkt hier zeker niet vreemd van op. De economie sputtert, aandelenbeurzen zakken na de hoogtepunten einde jaren negentig naar meer realistische (of nu zelfs pessimistische) niveaus terug, de rente daalt,... het zijn niet bepaald elementen waar een belegger vrolijk van wordt.

DEBATTEN

Wat bij deze evoluties niet uit het oog mag worden verloren, is het feit dat de vzw Pensioenfonds uit hoofde van zijn bestaansreden zelf een specifieke lange termijnbelegger is : pensioenverplichtingen zijn sowieso lange termijnverplichtingen en precies daardoor kan een pensioenfonds een bepaalde mate van risico aangaan ; risico dat op lange termijn met een risicopremie (een vergoeding bovenop het rendement van risicovrije beleggingen) beloond wordt.

In deze optiek hoeft een minder beursjaar niet onmiddellijk geanticipeerd te worden door de dotaties aan het pensioenfonds aan te passen. Een van de conclusies van de actuariële studie waarnaar raadslid Mendonck verwijst, is dat de huidige dekkinggraad (verhouding tussen de waarde van het fonds en de verplichtingen van het fonds) 110 % bedroeg in 2000. Het pensioenfonds was en is nog steeds, één van de, zonet het best, gefinancierde pensioenfonds van België.

Integenstelling tot wat raadslid Mendonck veronderstelt, verwacht de deputatie niet dat de financiële verliezen van de laatste jaren door een plotse ommekeer op de beursvloer in een drafje zullen weggewerkt worden. Wel meent zij, en dit wel ondersteund door de meeste deskundigen, dat beursfluctuaties een wezenlijk onderdeel uitmaken van ons economisch bestel, en dat op lange termijn een bepaald rendement kan gerealiseerd worden door een gediversifieerde beleggingspolitiek. Uit een van de lessen van economie herinner ik mij nog altijd, dat een beurscyclus acht jaar was. In de bijbel spraken ze al van de zeven vette en de zeven magere jaren, wel ik heb altijd geleerd dat een beurs of een waardering of een stijging van beleggingen dat dat eigenlijk over een cyclus van acht jaar moet beschouwd worden.

Ook moet ik ontkennen dat de deputatie onverantwoord te werk gaat : de creatie en de voortdurende spijzing van het pensioenfonds toont heel duidelijk aan dat het veilig stellen van de pensioenen van het personeel een prioriteit is en blijft.

In die optiek zal per 31 december 2002 een nieuwe actuariële studie uitgevoerd worden. In deze studie zullen de premisses van de vorige studie getoetst worden aan de gewijzigde omstandigheden (lagere inflatie, minder beursprestaties,...) en zal de invloed van de wijzigingen aan de personeelsformatie op de pensioenverplichtingen worden berekend. Het mogelijke aanpassen van de dotatie voor het pensioenfonds kan enkel in functie van de conclusies van deze studie.

Tot slot wil ik duidelijk stellen dat er niet moet gezocht worden naar geld om een put bij het Pensioenfonds te vullen : er is namelijk geen put. Wel is er een pensioenreserve waar elke andere organisatie enkel kan van dromen. Ik denk dat ook de bezorgdheid van de bestendige deputatie en collega Vercamer - die al heel wat langer in de deputatie zit en die ook het ontstaan van het pensioenfonds meegemaakt heeft - zal voor waar kunnen getuigen dat de provincie een van de voortrekkers en voorlopers was, als het gaat om het veiligstellen van de pensioenen van ons personeel. Vanzelfsprekend engageert de bestendige deputatie zich om de nodige inspanningen voor de verdere financiering van het Pensioenfonds te blijven leveren, deze inspanningen zullen wel steeds gekaderd blijven in een lange termijnperspectief en niet van jaar tot jaar meefluctueren met de grilligheid van de beurskoersen.

De uitspraken van de fractieleider van Agalev in de algemene bespreking storen mij, want hij heeft het over "de provincie die het pensioenfonds verwaarloost, struisvogelpolitiek, financiële onverantwoordelijkheid", ik vind dit ongepast. Dat is het oproepen van schrik en dat zou men eigenlijk van andere partijen meer verwachten.

Enkele maanden geleden was er van collega Van Hecke nog een voorstel om van het pensioenfonds 10 % te besteden aan organisaties met een sociaal doel (het ging toen over ethisch beleggen). We hebben dat ook besproken in de vzw en er is toen gezegd dat het doel van het pensioenfonds het veilig stellen is van de pensioenen, de centen van ons personeel. Dat op zich is al een nobel doel. Dat is beslist door onze fondsbeheerders, want wij hebben heel wat gepresteerd de laatste jaren. Zo zijn wij van één fondsbeheerder overgestapt, met een aanbesteding, naar vier fondsbeheerders. Nu kunnen wij de prestaties vergelijken en op die manier is ook de kostprijs van de beheerskosten sterk gedrukt geworden. Daarom neem ik het niet dat wij het pensioenfonds verwaarlozen. Ik kan alleen maar zeggen dat wij de cijfers zullen afwachten van de actuariële studie eind van dit jaar, maar dat wij de bezorgdheid van het pensioen en van het pensioenfonds ons ter harte nemen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal kort zijn, want het voornaamste is eigenlijk al gezegd. De eerste belangrijke vaststelling : "er is geen put". Dat is mijn verantwoordelijkheid en mijn zorg als gedeputeerde voor personeel, dat we voldoende zekerheden hebben om de pensioenen tijdig en correct uit te betalen. Er is geen put, want de huidige dekkingsgraad bedraagt 110 %, dat is de verhouding tussen de waarde van het fonds en de verplichtingen van het fonds. Het pensioenfonds was en is nog steeds één van de, zo niet de best gefinancierde van België. Het is inderdaad zo dat er nu wat minder winst wordt gemaakt, eerder verlies, maar men heeft daar ook een voorzichtige beleggingspolitiek. Je bent daar trouwens mee verantwoordelijk voor als beheerder. Ik geloof dat we minder dan 33 % aandelen beleggen via dat pensioenfonds, dat is ruim minder dan de normale benchmark. Dat is een mes dat langs twee kanten snijdt, want als het morgen beter begint te gaan op de beurs, dan zullen we ook minder profiteren, maar we zijn voorzichtige beheerders.

Volgens de huidige wetgeving is het zelfs niet meer nodig dat we ons pensioenfonds beheren via een vzw, we zouden dat vandaag perfect rechtstreeks kunnen. Het is een lange geschiedenis, want het zal in december van dit jaar 18 jaar geleden zijn dat ik daar de eerste keer over gesproken heb in de deputatie. Dat was naar aanleiding van een korte democratische studie, die ik toen als jonge député voor onderwijs heb laten maken. Het was de periode dat we ook nog zelf verantwoordelijk waren voor de pensioenen van ons onderwijzend personeel. Er was maar één soort inrichtende macht in het federale koninkrijk en dat waren de provincies die voor hun eigen pensioen moesten instaan.

We hebben toen gelukkig een actie kunnen ondernemen met een aantal ps-collega's uit Wallonië en het toeval heeft toen gediend dat de gouverneur van Luik eens een paar maanden minister voor pensioen geweest is, dat was één toeval. Het tweede toeval was dat het de periode van de volmachtwetten waren, waardoor er op een bepaald moment één klein zinnetje in een van die volmachtwetten geslopen is, dat verkondigde dat de pensioenen voor het onderwijzend personeel ook ten laste van het rijk waren.

Indien dat eind de jaren '80 niet zou gebeurd zijn, dan pas zouden we voor enorme problemen gestaan hebben, temeer omdat het provinciaal onderwijs in Vlaanderen een zeer jong net is. Wij zijn pas ontstaan als echt inrichtende macht en we hebben onze grote vlucht maar gekend na het schoolpact van '59. We begonnen dus cohorten gepensioneerd te krijgen vanaf de jaren '90.

Indien we dat vandaag allemaal aan ons been zouden gehad hebben (excuseer mij de oneerbiedige uitdrukking) dan pas zouden we voor problemen gestaan hebben, maar we zijn dus tijdig begonnen met een pensioenfonds, juist in het belang van het personeel.

Dat pensioenfonds presteert vandaag goed. Wij zijn, denken we in staat om ook op termijn aan onze verplichtingen te voldoen. Wel is het zo dat er nogal wat personeel bijgekomen is de voorbije jaren (en het verwondert mij dat daar bijna geen vragen over gesteld zijn hier in deze raad, enkel een paar opmerkingen in de algemene besprekingen). Ook daar moeten we niet over panikereren want de grootste stijgingen van het aantal bijgekomen personeelsleden zitten vooral in de projecten en dat zijn contractuelen waar wij geen statutaire pensioenrechten voor hebben.

Bij die stijging van het aantal personeelsleden is er vaak een terugverdieneffect, want die projecten worden dikwijls gesubsidieerd.

In elk geval rekening houdend met de permanente evolutie van het personeel en met de nieuwe bepalingen in de CAO, die weddenvermeerderingen met zich meebrengen, is er vanuit de deputatie gevraagd, om een nieuwe actuariële studie te maken, een actualisatie te maken van de actuariële studie. Er is ook een engagement van deze deputatie om consequent te handelen naar de conclusies van inderdaad die actualisatie van die actuariële studie. Dus wat dat betreft voel ik mij geruggensteund door de deputatie. Wij zullen correct onze engagementen uitvoeren, wij zijn ervan overtuigd dat het pensioenfonds zoals het momenteel draait, in staat is, aan de verplichtingen van het pensioenfonds, ten aanzien van de deputatie en dus ten aanzien van het personeel, te voldoen. Wij volgen permanent de zaak op, bewijs daarvan is de actualisatie van de actuariële studie. Het is wel belangrijk dat het hier eens ter sprake gekomen is, daarmee denk ik zal ons personeel ook eens horen dat er inderdaad permanent aandacht is voor dit probleem. En indien andere openbare besturen in dit land dezelfde reflex zouden gehad hebben zoveel jaren geleden, dan denk ik dat vele besturen van gemeenten, ocmw's en andere provincies, vandaag wat geruster zouden zitten met betrekking tot hun pensioenverplichtingen. Dank u.

DEBATTEN

De heer Mendonck

Het is absoluut niet onze bedoeling om paniekvoetbal te spelen. We willen er alleen aan meehelpen dat we ook in de toekomst geen paniekvoetbal zullen moeten spelen. Nu het is mooi dat er een actualisatie van de actuariële studie komt eind dit jaar en dat er daar in de tussenperiode geruststellende geluiden zijn van deskundigen. Mooi, maar het enige formele document waar we ons nu kunnen op baseren is de actuariële studie van juli 2000. Toen was de dekkingsgraad 110 % - maar we hebben twee negatieve jaren achter de rug - voor die negatieve jaren werd toen ook al gesteld dat 15,75 % volgens onvoorzichtige hypothese in de toekomst noodzakelijk zal zijn. Dus wat weerhoudt ons ervan om vanuit dat document te vertrekken en de veiligheid en de zekerheid in te bouwen in onze begroting 2003 ? Als de actuariële studie die op het einde van dit jaar wordt uitgevoerd andere richtlijnen naar voor brengt, dan passen we ons daar gewoon naar aan in 2004. Ons pleidooi is alleen waarop kunnen we ons nu baseren, studie juli 2000, laat ons dat implementeren tot dat er een nieuwe studie is.
Dank u.

De heer Vercamer

Ik heb de hele tussenkomst van de collega en noch mijn collega's uit de deputatie, begrepen als paniekzaaij. Integendeel het is goed dat dit eventjes ter sprake komt. Zo kunnen wij hier duidelijk stellen waarop het staat vandaag. Wij volgen een andere weg. Wij volgen vandaag heel correct onze engagementen, wij voeren heel correct de engagementen uit zoals we die afgesproken hebben met het pensioenfonds, op basis van een studie van 2000. Wij zijn voorzichtig en zeggen : die studie moet geactualiseerd worden en als daar nieuwe elementen uitkomen, dan zullen we onze verplichtingen bijstellen.

Het administratief-organisatorisch aspect

PROVINCIALE ADMINISTRATIE

P. 40 : INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : VRAGEN NAAR EEN STAND VAN ZAKEN M.B.T. DE SAMENWERKING MET DE TWEE REGIONALE TELEVISIEZENDERS

De heer Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Reeds eerder ben ik in deze raad tussengekomen over de ondersteuning die de provincie geeft aan de streektelevisie. Ik vind het belangrijk dat de programmatie zo dicht mogelijk aansluit bij de mensen en de gemeenten van de provincie. Toch vrees ik dat men in de richting wenst te werken van een provinciale televisie. Die zal natuurlijk binnen een commerciële context zitten, maar zal misschien op termijn leiden naar kleine vtm's, in plaats van de lichte streektelevisie die bijvoorbeeld kleine sportverenigingen opzoekt binnen het zendgebied. Ik weet uiteraard dat er decretaal een en ander bepaald is en dat wij vanuit het decreet met die twee zendgebieden zitten. Aan de andere kant voelt men dat er toch meer aangestuurd wordt, op een samenwerking tussen die zenders, ongeacht het decreet, om zoveel mogelijk naar een eenvormige programmatie te komen. Ik heb u al gezegd dat de vrees bij mij bestaat als men naar een groot zendgebied wil toewerken, dat de kans dan wel bestaat dat men veel kleinschalige dingen zal gaan missen. Ik betreur hetgeen tijdens de vorige provincieraad gebeurde, want men besliste hier halsoverkop om het totale krediet van 2002 aan AVS toe te wijzen, met alle sympathie voor AVS, maar eigenlijk was men toch ingegaan tegen alle voorgaande engagementen die ook hier bij vorige begrotingsbesprekingen in deze raad genomen zijn.

Nu uiteindelijk, het is wat het is en ik hoor dat er weinig verandering aankomt. Bovendien de vragen die hier door het plotse karakter op de agenda gekomen zijn, over de overheidsaanbestedingen, waarbij uiteindelijk al het geld naar één zender gaat. Maar bovendien het gaat zowel naar de productie van hetgeen uitgezonden wordt, als naar het kopen van de zendtijd.

Op dat punt vind ik het ook belangrijk om te weten op welke wijze de ondersteuning zal gebeuren. De ondersteuning aan de zenders moet 50/50, maar de productie van hetgeen de provincie laat aanmaken, daarvoor moet men naar de markt gaan en daar zien waar men de meest voordelige voorwaarden krijgt voor de provinciale productie-initiatieven die men wil verspreid zien via de regionale tv.

Daarom een paar concrete vragen naar de deputatie toe :

Erkent men het verdere bestaan van die twee streektelevisies en het belang ervan om op die manier een toch zo groot mogelijk bereik te krijgen en het coveren van alle mogelijk initiatieven in de provincie binnen die twee zendgebieden ?

Zal dan ook in de toekomst - met het krediet dat wij hier zullen goedkeuren - de toewijzing van die opdrachten transparanter gebeuren, namelijk met een opdeling tussen enerzijds het toewijzen van een opdracht om productie te doen en aan de andere kant het kopen van zendtijd bij de twee zenders en ten derde gaat het kopen van die zendtijd dan ook effectief op een gelijkwaardige basis gebeuren tussen de twee streektelevisies ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We kennen allemaal het probleem van de twee zendgemachtigde vzw's op ons grondgebied. In de regel onderhandelt de provincie met beide partners samen en wordt met beide partners samen de nodige afspraken gemaakt. Door problemen die zich voorgedaan hebben bij één van die twee zenders, namelijk Kanaal 3, hebben we dus gedurende een vrij lange periode maar een partner gehad om mee te spreken, wat uiteraard vrij vervelend is.

Vrijdag 27 september hebben wij terug een eerste contactvergadering gehad met de heer Van Raemdonck, om na te gaan hoe we de samenwerking van Kanaal 3 terug op het goede spoor konden zetten.

Eerstdaags zal er een opvolging zijn, een technische vergadering waarop ook de mensen van AVS uitgenodigd worden, om zo met de twee partners opnieuw samen het programma van volgend jaar te bekijken en voor te bereiden, eens de middelen hier in deze begroting gestemd zijn.

Er stelt zich inderdaad een probleem in verband met de aanmaak van de kortfilms, de spots en het uitzenden. Op het ogenblik is er een aanbesteding voor het maken van de spots en de kortfilms, want die worden momenteel niet door AVS gemaakt maar door een extern huis.

Er wordt dan met de twee zenders op grond van gelijkheid gesproken (als ze alle twee operationeel zijn natuurlijk), over de voorwaarden van dat uitzenden en er wordt dan ook een contract afgesloten.

Wij hopen nu dat de situatie geregulariseerd is, dat we twee aanspreekpartners hebben zodat we tot een meerjarenoverkomst kunnen komen. Natuurlijk zullen we eerst met dat ontwerp ervan naar de raad moeten komen, omdat het een engagement is dat de begroting te buiten gaat. Dat is de situatie wat betreft de dienst communicatie. Op het budget van communicatie staat een kost van 10 miljoen BEF, die dus - het stuk productie eraf genomen - gelijkmatig naar de twee zenders gaat.

Wij hopen dat Kanaal 3 nu goed gelanceerd is en dat we in de toekomst altijd met twee geldige partners aan tafel kunnen gaan zitten.

Wat betreft uw vrees dat we tot een vereniging zouden komen, het decreet is daar, het decreet bepaalt twee per provincie. Het zou wel positief zou zijn, indien we bij het aanmaken van het nieuws en van de programma's beter zouden gaan samenwerken, want een provinciale school in Ninove of in Zottegem, is een provinciale school voor de hele provincie en een provinciaal domein in Puyenbroek, is een provinciaal domein voor hele de provincie en het is niet altijd aangenaam als er iets gebeurt op één van die locaties, dat het maar in de helft van de provincie op antenne komt.

Hopelijk is deze problematiek nu van de baan, als ze beter gaan samenwerken, maar daar speelt uiteraard de vrijheid van de beide vzw's. Als ze dit werkelijk wensen binnen de grenzen van hun gebied te houden en rond hun kerktoren, dan is dat hun redactionele vrijheid, maar vanuit provinciaal oogpunt is dat niet altijd een gewenste situatie. Wij hebben enkel een redactionele vrijheid wat betreft de spots en de kortfilms die voor de provincie uitgestuurd worden.

DEBATTEN

Tot zover Mijnheer de Voorzitter, vanaf het moment dat we opnieuw twee partners hadden, zijn wij opnieuw gaan onderhandelen en dit wordt nu verder gezet.
Dank u.

Mevrouw Storms

Een klein verduidelijkend vraagje. Heb ik het goed begripen dat dus de productie afgesplitst wordt van de zendtijd en dat daarvoor een beroep gaat gedaan worden op de markt ?

De heer gedeputeerde De Buck

Ja. Wat niet wil zeggen dat AVS zijn kandidatuur niet gesteld heeft om die zaken aan te maken, maar het is uiteraard het gunstigste bod dat het gaat halen.

De heer voorzitter

Geachte Collega's,

Ik heb nog tijd en ik kan gerust nog verder gaan, maar ik zou toch voorstellen, uit respect voor de mensen die tussenkomsten hebben voorbereid en er heel wat werk hebben ingestoken, dat we hier vandaag eindigen.

Gelet dat we nog maar met een 30-tal aanwezigen zijn die met volgehouden aandacht willen luisteren. Ik wil gerust verder gaan indien iemand zegt om toch nog verder te gaan, maar ik denk dat de dag al lang genoeg was en we geven terug afspraak morgen om 3 oktober 2002 om 17 u stipt, met op de agenda :

1. ordemotie van de *sp.a*-fractie
2. verderzetting van de besprekingen en we starten met de centrale diensten.

Ik dank u en sluit bij deze de zitting.

EINDE VAN DE ZITTING